

THE SECURITY SERVICE OF UKRAINE

**EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE
HELD CAPTIVE BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS
ON THE TERRITORY OF OCCUPIED REGIONS OF
DONETSK AND LUHANSK OBLASTS,**

**ON
THE MILITARY AGRESSION OF THE RUSSIAN
FEDERATION AGAINST UKRAINE,
INHUMAN DETENTION CONDITIONS,
PHYSICAL ABUSE AND TORTURE,
MORAL AND PSYCHOLOGICAL HUMILIATION**

This is a collected book of survey findings compiled by personnel of the Security Service of Ukraine after interviewing 124 out of 3082 citizens of Ukraine who were held captive by Russian terrorist organizations on the territory of occupied regions of Donetsk and Luhansk Oblasts.

22.09.2016

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	4
СВІДЧЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО, <u>ПРО ЗБРОЙНУ АГРЕСІЮ</u> <u>РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ</u>	8
СВІДЧЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ РОСІЙСЬКИХ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО, <u>ПРО НЕЛЮДСЬКІ УМОВИ УТРИМАННЯ</u>	21
СВІДЧЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ РОСІЙСЬКИХ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО, <u>ПРО ФІЗИЧНЕ НАСИЛЛЯ</u> <u>ТА КАТУВАННЯ</u>	35
СВІДЧЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ РОСІЙСЬКИХ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО, <u>ПРО МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНЕ</u> <u>ЗНУЩАННЯ</u>	48

CONTENTS

FOREWORD	6
EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD CAPTIVE BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS ON THE TERRITORY OF OCCUPIED REGIONS OF DONETSK AND LUHANSK OBLASTS, <u>ON THE MILITARY AGRESSION OF THE RUSSIAN FEDERATION AGAINST UKRAINE</u>	55
EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD CAPTIVE BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS ON THE TERRITORY OF OCCUPIED REGIONS OF DONETSK AND LUHANSK OBLASTS, <u>ON INHUMAN DETENTION CONDITIONS</u>	68
EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD CAPTIVE BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS ON THE TERRITORY OF OCCUPIED REGIONS OF DONETSK AND LUHANSK OBLASTS, <u>ON PHYSICAL ABUSE AND TORTURE</u>	82
EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD CAPTIVE BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS ON THE TERRITORY OF OCCUPIED REGIONS OF DONETSK AND LUHANSK OBLASTS, <u>ON MORAL AND PSYCHOLOGICAL HUMILIATION</u>	96

ПЕРЕДМОВА

Сьогодні вище керівництво Російської Федерації використовує українських громадян – заручників російських терористичних угруповань на території ОРДЛО, як інструмент політичного тиску на Україну задля досягнення своїх цілей на Донбасі. За вказівкою Кремля так звані лідери терористичних організацій “ДНР-ЛНР” свідомо зтягають обмін заручників та зухвало не виконують Мінські домовленості з цього питання.

Разом з тим, кожен день, який наші співвітчизники проводять у тюремних камерах, підвалах та ямах терористів, є суцільною чергою знущань, тортур та катувань.

Про це свідчать конкретні факти, про які розповідають після свого звільнення із російських терористичних катівень колишні заручники. Пережиті ними страждання та жах не зламали їх, не змусили зрадити Батьківщину, але їх спогади є виразом для російських терористів та їх московських керівників.

Служба безпеки України розпочинає оприлюднювати свідчення колишніх заручників, у цій добірці представлені результати опитування перших 124 осіб з 3082 українських громадян, які знаходилися у полоні терористичних угруповань на території ОРДЛО. Це свідчення не лише військовослужбовців і бійців добровольчих батальйонів ЗС України, але і журналістів, волонтерів, священників, пересічних мешканців Донбасу, усіх тих, хто у заручниках фактично стали “живими рабами” для проросійських фашистів.

Як показує проведене опитування, під час перебування у полоні наші співвітчизники були повністю позбавлені права на будь-який юридичний захист, до них фактично не допускали представників міжнародних правозахисних організацій, умови їх нелюдського утримання та тортури не висвітлювалися ЗМІ “у прямому ефірі”.

Водночас, за словами колишніх заручників після свого звільнення та повернення на підконтрольну територію України, понад 90% з них

залишилися поза увагою правозахисників, які б могли допомогти відстояти їх права у міжнародних інституціях.

Служба безпеки України готова надати всебічну допомогу представникам українських і міжнародних громадських правозахисних організацій та засобам масової інформації щодо передачі відповідних матеріалів та організації зустрічей з кожним колишнім заручником.

Сподіваємося, ця спільна робота сприятиме більш ефективному доведенню до світової спільноти і міжнародних судових інституцій із захисту прав людини прямих свідчень про збройну агресію РФ проти України, фактів фізичного насилля та катувань, морально-психологічного знуцання та нелюдських умов утримання заручників на території ОРДЛО.

FOREWORD

Today the top leadership of the Russian Federation exploits the citizens of Ukraine – hostages of Russian terrorist organizations on the territory of occupied regions of Donetsk and Luhansk Oblasts – as a tool of political pressure on Ukraine for achieving their goals in the Donbass. At the direction of the Kremlin the so-called leaders of "DPR-LPR" terrorist organizations deliberately cause a delay of exchange of hostages and impudently disregard the Minsk agreements on this issue.

In the meantime, every day which our compatriots stay in terrorists' prison cells, basements and pits, is an endless chain of abuse, torture and torment.

Concrete facts mentioned by former hostages after their release from captivity of Russian terrorist torture chambers testify to that. The suffering and the horror didn't break them down, didn't make them betray their Motherland; their recollections are a conviction of the Russian terrorists and their leadership in Moscow.

The Security Service of Ukraine starts making the evidence of the former hostages public. This is a collected book of survey findings compiled by personnel of the Security Service of Ukraine after interviewing 124 out of 3082 citizens of Ukraine who had been held captive by Russian terrorist organizations on the territory of occupied regions of Donetsk and Luhansk Oblasts. The evidence was given not only by servicemen and soldiers of volunteer battalions of the Armed forces of Ukraine, but also by journalists, volunteers, clergymen and common people of the Donbass - all those people who while being kept hostages became "living slaves" of pro-Russian fascists.

The survey findings prove that while being in captivity our compatriots were completely deprived of the rights for any legal defense; representatives of international human rights organizations in fact were not allowed to see them; the inhuman confinement conditions and the tortures were not covered by mass media in live television broadcasts.

Alongside with that, according to the former hostages, after their release from captivity and return on the territory controlled by Ukraine more than

90% of them haven't got any attention of human rights advocates who could stand up for their rights in international institutions.

The Security Service of Ukraine is ready to provide comprehensive assistance to representatives of Ukrainian and international human rights advocacy groups and mass media in transfer of corresponding materials, arranging of meetings with each former hostage.

We hope that our collaborative work will contribute to effective notification of direct evidence of the military aggression of the Russian Federation against Ukraine, physical abuse and torture, moral and psychological humiliation, inhuman confinement conditions of hostages on the territory of occupied regions of Donetsk and Luhansk Oblasts to the world community and international judicial human rights institutions.

**СВІДЧЕННЯ
УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ
ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО,
ПРО ЗБРОЙНУ АГРЕСІЮ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОТИ
УКРАЇНИ**

Харківська область

1. Олексій А. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 120 діб)

«...Я потрапив у полон під час відходу військ із Іловайська. Бійці нашого батальйону отримали наказ виходити по "зеленому коридорі". Під сел. Красносельське по нас відкрили вогонь "Гради", танки, важка артилерія ЗС РФ. Під шквальним вогнем і з великими втратами ми прорвалися в село і там дізналися від місцевих жителів, що воно зайняте кадровими військовослужбовцями РФ. Між російськими військовими і нашими бійцями був бій, де ми знищили 17-18 російських солдатів (є відео в Ютубі). Але росіяни підтягнули додаткові війська – десантників і танки. Ми змушені були здатися. Під час мого полону солдати РФ не приховували, що вони кадрові військові – зазначали, із якого саме російського міста й до якої військової частини РФ належать. У тому числі вихвалялися, що за перебування в Україні отримують потрійний оклад (60.000-70.000 карбованців, танкісти, десантники). Під Іловайськом були тисячі російських військ...»

2. Антон А. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби)

«...Мені відомі випадки знущання над українськими військовополоненими з боку окремих громадян РФ, наприклад на ім'я Валерій на прізвище "Маніяк"...».

3. Іван Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 84 доби)

«...Я у складі групи з 3-х бійців (Олег Ч., Микола С.) був взятий у полон після бою з групою противника з числа кадрових військовослужбовців РФ (виразний російський акцент, руді бороди, російські прапорці на тактичних рюкзаках)...».

4. Віталій Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 70 діб)

«...Почався обстріл наших позицій (під Іловайськом) з 00.00 год. до 03.00 год. з установок "Град" та "Ураган". Приблизно о 12.30 на нас рушила колона військової техніки (до 60 БТР) та 700 бійців без

розпізнавальних знаків. Як потім з'ясувалося, це були кадрові підрозділи РФ – розвідувальний батальйон Псковської дивізії ВДВ. Командир цього підрозділу запропонував нам здатися, або він надасть наказ знищити нас. Після полонення нас вивезли на територію РФ під м. Таганрог, а через 2 дні привезли до м. Сніжне Донецької області...».

5. Максим Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби)

«...Разом з іншими бійцями батальйону "Донбас" був захоплений у полон військовослужбовцями РФ, які передали нас бойовикам ДНР...».

6. Андрій Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 119 діб)

«...Серед бойовиків ЛНР, які захопили мене разом з 5-ма військовослужбовцями ЗСУ, були громадяни РФ (чітко відчутно російський акцент, а також самі ці бойовики говорили, що частина з них є росіянами)...».

7. Станіслав Н. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби)

«...Знущалися з полонених як бойовики з числа місцевих мешканців Донецької і Луганської областей, так і громадян РФ...».

8. Роман Ч. (журналіст українських ЗМІ, у полоні перебував 117 діб)

«...Мене та моїх колег затримав бойовик на прозвисько "Бешеный", який хвалився, що він особисто вбив багато "укропів". Також він заявляв, що раніше воював на території Чечні РФ, і сам він росіянин, і є працівником ГРУ ГШ РФ. Як потім я дізнався, він живе в Росії в районі Єсентуків –Мінеральних Вод. У полоні мене утримували у м. Ровеньки Луганської області на базі т.зв. батальйону Св. Георгія (ЛНР). Я часто бачив там козаків "Всевеликого війська Донського" (РФ), бійців з нашивками ЗС РФ, а також з нашивками "Південна Осетія" з російським "триколором". Хочу зазначити, що в розташування цього підрозділу бойовиків постійно прибувала зброя вантажними машинами, полонених постійно примушували розвантажувати її (нові автомати, набої, міни, снаряди та ракети). Ніхто з бойовиків не приховував, що зброя з РФ. Також я був свідком того, як бойовики "віджимали" масово автомобілі та інше майно місцевих жителів, після чого переправляли до РФ. Мене допитували професійні російські військові, які цього не приховували. На допитах били по шиї та ребрах. Перед обміном мене перевезли до готелю "Доміно" (м. Луганськ), де я пробув близько місяця. У готелі були тільки росіяни (20-30 осіб), це було щось на зразок спецгрупи. У вікно я бачив, як вони тренуються,

відпрацьовують тактику бою, захоплення об'єктів. Також приїздили з РФ інші військові з нерядовими званнями (це було видно з їхніх розмов). У своїх розмовах спілкувалися про те, що "дорогу додому на самолете до Москви должна оплатити "контора"...».

Житомирська область

9. Іван Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 21 добу)

«...У полон я був узятий російськими військовими – вихідцями з Кавказу. Серед бойовиків я зустрічав громадян РФ, я впевнений, це було зрозуміло по їх поведках та акценту...».

10. Володимир Г. (волонтер, у полоні перебував 61 добу)

«...У тортурах брали участь і громадяни РФ. Наприклад, мене допитував Миша на прізвище "П'ятий". Він сам повідомив, що є кадровим співробітником російських спецслужб та постійно мешкає у м. Москва, хизувався, що, на відміну від України, РФ забезпечує його в повному обсязі, у тому числі у випадку його загибелі на Сході України його родина буде повністю під захистом держави...».

11. Віталій Ж. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 102 доби)

«...У допитах та тортурах брали участь росіяни, яких видавав акцент. Особливо жорстокими були російські військові чеченської національності...».

12. Леонід Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 40 днів)

«...У полоні я зустрічав російських громадян (військовослужбовці-контрактники ЗС РФ). Вони не тільки самі представлялися так, але й носили російську форму з прапорами РФ на шевронах. Любили вони здійснювати постріли з автоматичної зброї у яму з полоненими, стріляли біля ніг. Також під час перебування в полоні мене допитували представники спецслужб РФ, які пропонували конфіденційне співробітництво на користь саме російських спецслужб...».

13. Віктор К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 138 днів)

«...У полон потрапив під час обстрілу механізованої колони ЗСУ біля с. Староласпа Донецької області, у полоні пробував 120 днів. Отримавши поранення під час обстрілу, був узятий у полон військовослужбовцями

Псковської дивізії ВДВ ЗС РФ. Крім цього, мене допитували у полоні представники ФСБ РФ, зокрема особа з позивним "Київ" ...».

14. Олександр Л. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 25 дів)

«... Мене неодноразово допитували представники саме спецслужб РФ: перший раз відразу після потрапляння у полон (у лікарні, я був поранений) у м. Сніжне Донецької області, а другий – за добу до мого обміну...».

15. Сергій М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 50 дів)

«... У тортурах над полоненими брали безпосередню участь громадяни РФ...».

16. Дмитро Р. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 67 дів)

«... Громадяни РФ брали безпосередню участь у катуваннях. Можу про це судити з їхнього акценту, російської військової форми, спецпаратури. Крім того, мені попадалися буряти з РФ у складі НЗФ ЛНР...».

17. Василь С. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 136 дів)

«... Під час перебування у полоні мене декілька разів допитували особи, які, за словами самих бойовиків, були слідчими спецслужб з РФ...».

18. Віталій Т. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 39 дів)

«... Тортури над полоненими були звичайною практикою, особливо з боку представників російської військової розвідки. Били, використовуючи спеціальні військові засоби – спеціальні гумові рукавиці, які не залишають зовні слідів від побоїв. Вони не приховували своє громадянство, навіть самі вихвалялися, на формі носили російські військові шеврони. Крім цього, у їхніх діях відчувалася спеціальна підготовка, розмовляли вони з російським акцентом...».

Запорізька область

19. Руслан В. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 11 дів)

«... У полон був захоплений після бою російськими військовослужбовцями, був вивезений спочатку з України до РФ, а потім – до м. Сніжного Донецької області...».

20. Сергій В. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 40 діб)

«...У бою, де я потрапив у полон, брали участь російські військовослужбовці з добре підготовленою військовою технікою, дисципліною, вмільм володінням зброєю. Вони зверталися на військове званнях, відрізнялися відданням чітких наказів. Форма була без розпізнавальних знаків, обличчя закривали марлеві пов'язки...».

21. Олександр Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 51 добу)

«...У бою, де я потрапив у полон, брали участь російські військовослужбовці Псковської повітрянодесантної дивізії РФ...».

22. Володимир М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 51 добу)

«...Був захоплений у полон після бою російськими військовослужбовцями Псковської дивізії ВДВ РФ (2 роти, 2 танки, 2 бронетранспортери, 1 БМП та міномети)...».

23. Богдан О. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 36 діб)

«...Було чути по голосу та інтонації деяких бойовиків чисту російську мову. Був керівник охоронців з позивним "017" у військовій формі з російськими знаками розрізнення...».

24. Сергій У. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 51 добу)

«...Був захоплений у полон після бою російськими військовими – бурятами. Після потрапляння у полон був вивезений до РФ, згодом до м. Сніжне Донецької області. Керував бойовиками-охоронцями громадянин РФ з позивним "017"...».

Одеська область

25. Анатолій Ю. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 діб)

«...У полон потрапив під м. Дебальцеве, захопили нас т.зв. "донські козаки" із РФ (що було відображено на шевронах і шапках). Командир козаків сказав, що "оскільки під час нашого захоплення ніхто не загинув із його людей, він нас передасть далі в повному складі"...».

Черкаська область

26. Андрій В. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 діб)

«...У полон мене захопили військовослужбовці РФ на українській прикордонній заставі, згодом був перевезений у табір на територію РФ)...».

27. Валерій М. (волонтер, у полоні перебував 101 добу)

«...Бойовики, які захопили нас у полон, спілкувалися виключно російською мовою з рязанським та московським діалектом. Крім цього, там були кавказці. Росіяни та кавказці не приховували свого громадянства, при цьому поводити себе дуже зверхньо, почувавши господарями. Біля м. Ровеньки нас тримали на базі бойовиків т.зв. батальйону "Георгія Победоносца" (30% – росіяни)...».

Хмельницька область

28. Олексій Г. (військовослужбовець ДПСУ, у полоні перебував 79 діб)

«...Під час свого утримання у полоні неодноразово бачив військовослужбовців регулярних Збройних сил РФ, які не приховували своєї належності до іншої держави, навіть на військовій формі носили російські знаки та хизувалися військовими квитками військовослужбовців ЗС РФ...».

Чернігівська область

29. Сергій Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 120 діб)

«...Наш підрозділ під час виконання бойового завдання потрапив у засідку, яку влаштували кадрові військовослужбовці РФ (у полоні ми спілкувалися з ними, вони обіцяли переправити в буферну зону, але передали усіх полонених бойовикам ЛНР)...».

30-31. Андрій Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 115 діб) та Дмитро М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 129 діб)

«...У полон ми були захоплені після кількох фактично цілодобових бойових дій під час оборони блокпосту (приблизно 3 км від м. Горлівка). Наш підрозділ успішно відбивав атаки терористів, доки вони не застосували танки, що стріляли фактично прямою наводкою (як потім з'ясувалося, ці танки належали Збройним силам РФ, на них були російські прапорці). Блокпост був захоплений кадровими

військовослужбовцями РФ, найманцями-чеченцями та місцевими сепаратистами. Причому вже після того, як нас полонили, деяким з моїх бойових товаришів чеченські найманці спеціально прострілили ноги нижче колін. Є показовим, що нашу групу полонених бойовики розвели по декілька осіб у різні сторони для "подарунків" своїм командирам. Ми потрапили в полон до терористичного угруповання т.зв. інтернаціональної бригади "П'ятнашка". Слід зазначити, що під час допитів нас та наших товаришів неодноразово знімали представники російських ЗМІ "Лайф Ньюз" та "Росія-1"...».

32. Богдан Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 3 доби)

«...У полон я потрапив, коли в складі свого підрозділу обороняв позиції в районі "Хреста" (м. Дебальцеве). У тому бою нас захопили російські військові та козаки т.зв. "Всевеликого війська Донського"...».

33. Тетяна Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебувала 31 добу)

«...На військову службу я вступила добровільно, була призначена санінструктором. У полон потрапила біля сел. Велика Гора Луганської області під час організації обміну між ЗСУ та бойовиками ЛНР поранених і вбитих. Обмін організовувався з огляду на те, що серед українських полонених було багато поранених, я добровільно погодилася виступити як парламентар від нашого підрозділу (вимога бойовиків, що перемовини вони будуть вести тільки з жінками). Разом зі мною слідував чоловік (капелан). Однак після нашого виходу до блокпосту терористів ми були захоплені у полон військовослужбовцями РФ кавказької національності, які звинуватили нас у розвідці їх позицій. Як потім з'ясувалося, наших полонених бійців, яких бойовики пропонували обміняти, вже розстріляли...».

34. Андрій Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 56 днів)

«...У катуванні над полоненими брали участь і громадяни РФ. Так, до нас у підвал заходили три бойовики з РФ, які називали себе братнім народом та зазначали, що вони приїхали звільняти Донбас від "Бандер". Але їх "братерська любов" не заважала катувати українських полонених і знущатися з них. Під час полону з нами зустрічалися російські журналісти та представники іноземних ЗМІ (Грем Філіпс), бойовики спеціально інструктували нас до цих репортажів...».

35. Олександр К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 39 днів)

«...У полоні я неодноразово бачив російських військовослужбовців ЗС РФ, які не приховували своєї належності до лав держави-агресора. Крім цього, мене особисто допитував російський офіцер (виразний російський акцент, військова виправка, військова форма РФ)...».

36. Максим К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 92 доби)

«...У допитах брали участь представники спецслужб РФ, які всіляко схиляли перейти на бік терористів ДНР. Також особисто бачив бойовиків з числа вихідців з Кавказу, ці громадяни РФ постійно погрожували розправою холодною зброєю ("відріжемо голову")...».

37. Ігор Т. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 8 діб)

«...У 20-х числа липня наш підрозділ був направлений до українсько-російського кордону (район сел. Станиця Луганська та м. Щастя) для прикриття колони прикордонників. Прибувши на місце біля 22-00, уже о першій годині ночі наступного дня ми потрапили під масований чотирьох годинний обстріл з території РФ з мінометів, а потім почався наступ "кадирівців". Я потрапив у полон, отримавши тяжке уламкове поранення. Я був свідком жорстоко поводження з полоненими з боку російських військовослужбовців – чеченських бойовиків РФ, згадки про це у мене викликають жах...».

Луганська область

38-39. Андрій, Ольга та Віктор Х. (цивільні, у полоні перебували 10 діб)

«Уночі в наш будинок увірвалися вісім озброєних людей, нас усіх (батька, матір і сина) поклали обличчям до підлоги й почали проводити обшук. Забрали документи, побутову техніку, гроші, речі, які мали якусь цінність. Після обшуку завантажили в машину і відвезли в підвал. Як потім з'ясувалося, ці озброєні люди були співробітниками спецслужб РФ...».

Закарпатська область

40. Анатолій Р. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 18 діб)

«...У наш тил заїхало багато військових та бронетехніки (33 танки). Спочатку ми вважали їх нашим підкріпленням, але несподівано отримали повідомлення, що таких танків на озброєнні ЗС України немає. Почався обстріл з "Градів" та мінометів з території РФ, а згодом ці танки та військові (регулярні ЗС РФ) штурмом взяли наші позиції. Усіх українських полонених через територію РФ, через м. Ростов-на-Дону, вивезли у ДНР. Російські військові навіть не приховували своєї належності, казали, що прийшли на допомогу своїм співгромадянам в Україні. Відразу після бою та потрапляння в полон ми просили поховати тіла загиблих побратимів, але російські військові відмовили нам. Наказали згрузити тіла загиблих у вантажні машини, щоб просто підірвати їх разом...».

41. Віталій Ф. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 19 дів)

«...Ми зайняли висоту поблизу м. Іловайськ, де після жорстокого бою наш військовий підрозділ розбили кадрові військовослужбовці ЗС РФ. Я пам'ятаю, як заїхали російські війська. Ті, хто вижив у тому бою, ховалися в селі Дзеркальне, але росіяни поодиноці захопили нас у полон. Перші три дні нас тримали в полі, російські офіцери проводили допити полонених. Розпитували не тільки військову інформацію, але збирали дані про наші родини. Пропонували прийняти російське громадянство. Росіяни забрали в полонених усе: телефони, гроші, документи, особисті речі, навіть обручки....Часто зв'язуюсь з хлопцями, з якими разом був у полоні. Наше основне почуття – люди в Україні не уявляють, що у районі проведення АТО йде справжня війна, війна з російським агресором...».

Чернівецька область

42. Сергій Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 19 дів)

«...У полон мене захопили під час відступу нашого військового підрозділу з Луганського аеропорту (у районі н.п. Весела Тарасівка). Полонили нас російські найманці – вихідці з Кавказу, а саме з Чечні та Дагестану. Вони навіть не приховували, що є громадянами РФ, потім самі розказували, що приїхали допомогти братському народові. При захваті в полон нас жорстоко побили. Били нас і потім постійно по всіх ділянках тіла...».

Львівська область

43. Любомир Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 219 дів)

«...Били нас постійно, іноді знущання тривали по 10 годин. Декілька разів імітували розстріл полонених, катували прасками. Мене неодноразово жорстоко били тільки за те, що на моїх сторінках у соціальних мережах були патріотичні картинки. Особливо "старалися" в катуваннях бойовики "Оплоту" та буряти зі складу військових підрозділів РФ...».

44. Юрій Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 119 дів)

«...У полон був захоплений разом з іншими бійцями ЗС України та добровольчого батальйону "Донбас" під час відступу з м. Іловайськ. Ми потрапили в засідку, протягом доби вели бій, але після оточення здалися. У полон нас взяли десантники Псковської дивізії ВДВ ЗС РФ. Я особисто бачив військові квитки військовослужбовців цього російського підрозділу. Через добу росіяни передали нас бойовикам ДНР, полонених кинули у підвал колишнього УСБУ в Донецькій області...».

45. Василь П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 20 дів)

«...У полон я потрапив поблизу с. Дзеркальне Донецької області, де наш батальйон потрапив у засідку, яку влаштували військовослужбовці ЗС РФ. Це були кадрові військові підрозділи з Росії (десантники). Мене вразило те, що відразу після нашого полонення росіяни стали мародерствувати – відібрали в нас особисті речі, годинники, гроші, телефони...».

46. Олександр Ю. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 67 дів)

«...Під час перебування в полоні я неодноразово бачив терористів кавказької зовнішності, які хизувалися, що вони "з великої Росії". Ці особи постійно здійснювали психологічний тиск на полонених, брали участь у катуваннях...».

Івано-Франківська область

47. Василь А. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 6 дів)

«...Наш підрозділ потрапив у засідку, мій БТР підбили, у наслідок чого з 14 осіб загинули 4, решта була захоплена в полон. Нас відвезли до м. Алчевськ, де вишукували на дорозі (стояли на колінах). Згодом приїхав лідер терористів Захарченко, який всіляко знущався з нас, нецензурно лаявся та під загрозою розстрілу наказав полоненим розповісти викривлену інформацію стосовно України в інтерв'ю для журналістів "Life News" (чекали поруч). При цьому кожному полоненому роздали заздалегідь заготовлені тексти...».

48. Сергій Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 12 дів)

«...Мій військовий підрозділ потрапив у засідку, яка була влаштована підрозділом Збройних сил РФ біля с. Чумаки Донецької області (до 10 танків Т-72, до тридцяти БМП-2 та близько 500 військовослужбовців ЗС РФ)...».

49. Роман Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 дів)

«...У полон нас захопили російські козаки з т.зв. "Війська Донського", утримували у "військовій комендатурі" в м. Луганськ. Протягом усього полону на мене здійснювали фізичний та психологічний тиск. Так, під час допиту завели в кімнату, де були озброєні росіяни. Один з них дістав пістолет, приставив до мого коліна та пригрозив прострілити його в разі, якщо я відмовлюся відповідати на їх запитання. Лякали, що з полоненими "укропами" ніхто "гратися не буде", відразу розстріляють...».

50. Ігор Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 дів)

«...У полон потрапив під час оборони м. Дебальцеве, захопили нас російські військовослужбовці (висновок мною зроблено по їх форменому одягу, виправці, стилю розмови та специфічному діалекту)...».

51. Олег І. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 19 дів)

«...У полон був захоплений біля н.п. Дзеркальне Донецької області. Мій підрозділ потрапив під ворожий артилерійський обстріл (обстріл вівся з важкої артилерії з території РФ). Нас оточили регулярні російські війська, після бою (значні бойові втрати та відсутність боєприпасів) нас захопили. Росіяни забрали у полонених усі цінні речі та через два дні передали нас бойовикам ДНР, у ці дні нас тримали у полі без води та їжі...».

52. Андрій М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 22 доби)

«...У полон мене захопили при виході українських військ з м. Іловайськ. Наш підрозділ потрапив під обстріл російських військ, під час евакуації поранених мене затримали російські військовослужбовці та бойовики ДНР. Каткування почалися з перших хвилин полону: усіх затриманих, у т.ч. поранених українських бійців, жорстоко побили, наносячи удари руками, ногами, зброєю. Поранених били по ранах, завдаючи їм нестерпного болю. Росіяни та бойовики ДНР відкрито мародерствували, забираючи у полонених гроші, одяг, цінні речі, у т.ч. натільні хрестики та обручки. Нас відвезли в підвал на базу терористів в сел. Старобешеве, де каткування продовжувалися. Побої були системні. Чинили постійний психологічний тиск...».

53. Євген Ю. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 18 дів)

«...У полон потрапив під м. Іловайськ. Наш батальйон був оточений Збройними силами РФ. Після тривалих мінометних обстрілів російські десантники та танки ЗС РФ вийшли на наші позиції та полонили залишки батальйону (60 осіб). У росіян було багато важкої бронетехніки та піхоти. Через три дні російські військовослужбовці вивезли нас через територію РФ до м. Сніжне, де передали бойовикам ДНР...».

54. Руслан Т. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 112 дів)

«...У полон мене та моїх товаришів захопили військовослужбовців ЗС РФ. Наш підрозділ прикривав м. Іловайськ, оскільки на той момент почався його штурм російськими військами. Бої тривали декілька днів, потім нас оточили. У нас було багато поранених, росіяни це знали та цим скористалися. Їх офіцер з позивним "Лиса" запропонував здатися,

давши слово офіцера, що пораненим буде надана невідкладна медична допомога, а всіх українських бійців відразу вивезуть до буферної зони та передадуть ЗС України. Але це був обман. Росіяни (які навіть не ховали своєї належності до ЗС РФ, носили російську форму) розділили полонених українських військовослужбовців за підрозділами і всіх бійців добровольчих батальйонів відразу передали бойовикам т.зв. ДНР...».

Миколаївська область

55. Віталій Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 68 діб)

«...Після взяття у полон бойовики "Оплоту" вивезли мене до м. Горлівка. Під час конвоювання по місту до мене підійшли декілька осіб монголоїдної зовнішності у військовій формі ЗС РФ (як потім пояснили самі бойовики, це були "буряти"), які відразу стали бити мене по обличчю прикладами автоматів. Показово, що при цьому "буряти" запитували, "зачем я пришел на их землю". Під час полону я бачив (у м. Вуглегірськ та Горлівка) багато кадрових військовослужбовців ЗС РФ (російське військове обмундирування, зброя, акцент – все це свідчило про їх належність до держави-агресора)...».

56-65. Олександр Б., Олександр Д., Максим К., Ігор В., Микола К., Олександр Л., Роман М., Андрій Б., Олексій Г., Олег К. (військовослужбовці Національної гвардії України, у полоні перебували 5 діб)

«...Наш підрозділ потрапив в оточення поблизу с. Войкове Амвросіївського району Донецької області та був полонений кадровими військовослужбовцями ЗС РФ. Нас обшукали (забрали особисті речі, гроші, телефони, бронежилети, шоломи) та вивезли на автотранспорті на території Росії, де розмістили в полі біля табору російських військ. Допити проводили офіцери ЗС РФ, які застосовували як побиття, так і психологічний тиск – пропонували отримати статус біженця та в подальшому громадянство РФ. Росіяни застосовували як психологічний тиск, так і фізичне насильство. Так, на наші зауваження щодо умов тримання в полоні російські військовослужбовці виводили вночі полонених у поле та здійснювали побиття. Били особи чеченської національності, у тому числі за те, що полонені розмовляли українською мовою...».

66-67. Юрій Н. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 182 доби) та Віктор О. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 22 доби)

«...У полон ми потрапили під час проведення розвідки, захопили нас бійці ЗС РФ (російська військова форма, амуніція; як з'ясувалося, це був зведений підрозділ з дагестанців, аджарців; командир з позивним "Кізляр"; бойове злагодження перед висуванням на Україну проходили десь у Ростовській області). Під час перших днів полону росіяни утримували нас (6 українських бійців) у лісі в кайданах, прив'язали до дерева. Змусили копати для них укріплення, залякували розстріляти. Згодом через територію РФ перевезли до м. Сніжне Донецької області та передали місцевим бойовикам НЗФ ДНР...».

68. Леонід Ч. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 5 днів)

«...Наш підрозділ вирушив у напрямі блокпосту (Амвросіївський район Донецької області), але він вже був захоплений військовослужбовцями РФ (озброєними бійцями в російській військовій формі з шевронами повітрянодесантних військ ЗС РФ). Після взяття в полон нас вивезли на територію РФ до їх військового польового табору. Усіх полонених роздягали та уважно оглядали щодо наявності проукраїнських татувань та слідів від снайперської гвинтівки (шукали українських снайперів). Після цього нас допитали офіцери ЗС РФ та співробітники ФСБ, цікавилися розташуванням українських бойових позицій, участю в бойових діях, укомплектованістю технікою та особовим складом. Під час допитів росіяни пропонували залишитися в Росії, лякали, що після повернення до України всіх колишніх полонених "кинуть за ґрати"...».

СВІДЧЕННЯ
УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ
РОСІЙСЬКИХ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ
НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО
ПРО НЕЛЮДСЬКІ УМОВИ УТРИМАННЯ

Харківська область

1. Олексій А. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 120 діб)

«...У перший день полону ночували в полі, особливо погано було пораненим. Було дуже холодно, а медичну допомогу не надавали. Ось чому за одну ніч померло четверо наших поранених; їх можна було врятувати. Надалі нас утримували в підвалі колишнього Управління СБУ в Донецькій області...».

2. Антон А. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби)

«...Тримали нас в якомусь гаражі, дах приміщення протікав, спали на підлозі на старих матрацах. Годували 1-2 рази на добу. Не було елементарних санітарних умов...».

3. Іван Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 84 доби)

«...У підвалі я був 17 діб. Я нікого не бачив, оскільки в мене завжди були зав'язані очі. Потім мене відвезли до комендатури бойовиків у м. Луганськ, що розташовувалась у приміщенні колишнього тераріуму. Я увесь час був в одиночній камері без вікон і вентиляції. Годували раз на день, перший душ я прийняв через півтора місяця після потрапляння в полон...».

4. Віталій Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 70 діб)

«...У м. Сніжне нас тримали в колишньому ізоляторі тимчасового утримання МВС та боксах для автомобілів (приблизно 200 осіб). Годували нас 1 раз на день – 2 ложки каші та шматок хліба. Ніякої медичної допомоги нам фактично не надавали, в поодиноких випадках лише таблетки елементарні (від застуди). Санітарні умови були жахливі...».

5. Максим Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби)

«...У полоні мене тримали в м. Перевальськ Луганської області в підсобному приміщенні казино "Торнадо". Дах приміщення протікав, спали ми на підлозі, за туалет у приміщенні була десятилітрова каністра...».

6. Андрій Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 119 днів)

«...У полоні нас тримали в підвалі приміщення колишнього Донецького СБУ. Спали на нарах по 4–5 осіб, інші – на бетонній підлозі. Годували 1–2 рази на добу: 40–50 гр. хліба та кілька ложок каші. Медичну допомогу не надавали, лише "зеленка" та йод (їх видали нашим полоненим медикам для першої допомоги пораненим). Санітарні умови – туалет на 110 полонених, один кран з холодною водою...».

7. Станіслав Н. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби)

«...Після потрапляння в полон нас тримали в сараї, спали на підлозі, харчувалися 1 раз на день, медичну допомогу фактично не надавали – тільки "зеленка" або йод після побиття. Санітарних умов не було ніяких, в туалет ходили в "баклажку" з-під води...».

Житомирська область

8. Іван Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 21 добу)

«...За час перебування в полоні (майже 2 роки) я змінив декілька місць утримання. Спочатку – підвал колишнього УСБУ в Донецькій області, потім також підвал т. зв. розвідуправління ДНР (будівля раніше належала Р. Ахметову), згодом перевезли до підвалу в т. зв. штаб республіканської гвардії ДНР, далі – підвал якоїсь організації (її представники також називали себе розвідниками). Після цього я потрапив у підвал т. зв. особливого відділу МДБ ДНР, який базувався в приміщенні Донецького телецентру. Це було жахіття. Санітарні умови майже всюди були відсутні, бойовики постійно знущалися, деякий час я взагалі перебував у підвалах без одягу з кайданами на руках та мішком на голові...».

9. Віктор В. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 49 днів)

«...У полоні я перебував у підвалі будівлі колишнього УСБУ в Донецькій області. Харчування було як знущання – на 200 українських полонених давали піввідра каші та буханку хліба. Медичну допомогу надавали лише важкопораненим полоненим, але вони перебували не в лікарні, а разом з нами. В приміщенні підвалу будь-яких прибирань чи дезінфекції не проводили, була повна антисанітарія...».

10. Володимир Г. (волонтер, у полоні перебував 61 добу)

«...Умови тримання були не людські. Деякий час мене утримували у вольєрі для собак, потім у підвалі. Медичну допомогу не надавали, тільки після допитів з тортурами викликали медичну сестру (втрачав свідомість)...».

11. Сергій Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 120 діб)

«...У полоні тримали в підвалі у м. Донецьк. Усього разом зі мною перебувало 108 осіб на площі 100 м². Ніяких санітарних умов для утримання в підвалі такої кількості людей не було. Навіть природні потреби справляли в підвалі. Харчували дуже погано 1 раз на 2 доби, до того ж у кашу щоразу бойовики додавали дизпаливо. Медичну допомогу фактично не надавали...».

12. Леонід Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 40 діб)

«...Перші дні нас тримали в ямі, 2 на 2 метри, дець біля с. Маринівка Донецької області (9 осіб). Потім перевезли до тюремної камери в колишньому райвідділі МВС у м. Сніжне Донецької області, а згодом – до колишнього архіву УСБУ в м. Донецьк. Умови були вкрай важкими, медичної допомоги не було. Як приклад, коли під час мого тримання в ямі бойовики з числа громадян РФ чеченської національності розбили мені око, його зашивав у польових умовах підручними засобами мій товариш-військовополонений. Санітарні умови утримання протягом усього періоду полону були жахливими, природні потреби справляли в місці утримання...».

13. Віталій Ж. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 102 доби)

«...Увесь час мого перебування в полоні мене утримували в підвальному приміщенні колишньої будівлі УСБУ в Донецькій області. Умови полону були жахливі. Спали на бетонній підлозі на картонках...».

14. Олександр К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 8 діб)

«...Спочатку мене тримали в приміщенні адмінбудівлі військового комісаріату в м. Сніжне Донецької області у клітці для собак, потім – у камері в будівлі міліції у м. Донецьк. Умови були вкрай важкими, постійно чинився психологічний тиск та здійснювалося побиття...».

15. Олег К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 123 доби)

«...У полоні мене утримували спочатку в підвалі колишнього УСБУ в Донецькій області, а через деякий час мене перевезли до підвалу Донецького заводу ізоляційних матеріалів. Харчування було незадовільним (1 раз на день). Санітарні умови жодним чином не відповідали загальному поняттю про нормальні людські умови утримання. За медичною допомогою я не звертався, адже подібні звернення викликали негативне ставлення з боку бойовиків (побиття полонених). Мене особисто не тільки били, але і знущалися...».

16. Микола К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 18 діб)

«...У полоні мене тримали у залізній клітці (вольєрі) 2 на 2 метри разом з ще 16 полоненими...».

17. Сергій К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 діб)

«...У полон я потрапив під час виходу українських військ з м. Дебальцеве, у полоні перебував 6 діб. Утримували мене та ще понад 30 осіб у нежитловому приміщенні зоопарку (розмір – 4 на 6 метрів) в м. Луганськ. Перші три дні харчувалися тільки сухарями, потім нам давали кашу 1 раз на добу. Медичну допомогу надавали лише важкопораненим (перев'язки), але їх залишали з іншими полоненими...».

18. Олег М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 18 діб)

«...Тримали мене разом з іншими військовополоненими в підвалі колишньої школи міліції у м. Донецьк. Санітарні умови були жахливими – їжа із протухлих продуктів, ніякої медичної допомоги, туалет та вода були взагалі відсутні...».

19. Сергій М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 50 діб)

«...Мене утримували в різних місцях (підвал, камера в ізоляторі тимчасового тримання, яма), але всюди санітарні умови були в ганебному стані (як щодо харчування, так і санітарної гігієни), правильніше їх не було взагалі...».

20. Олександр М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 18 діб)

«...Утримували мене в підвалі колишньої академії МВС в м. Донецьк. Мій полон був фактично виживанням у нелюдських умовах...».

21. Дмитро Р. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 67 днів)

«...У полоні мене утримували в приміщенні ізолятора Краснодонського райвідділу міліції, а згодом був перевезений на територію однієї з військових частин у м. Луганськ, де мене тримали в приміщенні колишньої душової кімнати. Умови полону були тяжкі: голод, антисанітарія та нелюдське ставлення...».

22. Дмитро С. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 31 добу)

«...У полоні мене тримали в залізній клітці на території колишнього військкомату у м. Сніжне Донецької області. Клітка мала розмір 2 на 3 метри, а одночасно там перебувало 13 військовополонених. Харчування надавали 1–2 рази на день – кавова чашка каші та шматок хліба, спали по черзі на підлозі...».

23. Василь С. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 136 днів)

«...У полоні мене тримали в приміщенні колишнього Донецького управління СБУ. Умови були вкрай жахливими, постійно не вистачало кисню у приміщеннях, вологість та грибок. Годували в основному кашею та водою, полонені часто втрачали свідомість через голод...».

24. Віталій Т. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 39 днів)

«...У полоні мене тримали в залізній клітці на території колишнього військкомату у м. Сніжне Донецької області. Клітка мала розмір 2 на 3 метри, та одночасно там перебувало 60 військовополонених. Потім перевезли до приміщення архіву колишнього УСБУ в Донецькій області. Харчували жахливо (зіпсованими продуктами), унаслідок чого полонені отримували харчове отруєння; давали мінімальні порції черствого хліба та води. Санітарні умови фактично були відсутні, давали пластмасові пляшки для дрібних природних потреб, у разі великої потреби – виводили на вулицю, де відразу били бойовики, які щойно повернулися з бойових дій та зганяли на нас свою злість. Медичну допомогу не надавали взагалі...».

Запорізька область

25. Руслан В. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 11 днів)

«...У м. Сніжне полонених розмістили в ізоляторі тимчасового утримання (камера – максимум 7 м², де було 6 полонених). Годували 1 раз на день – каша та вода (інколи це відбувалося без ложок). Медичну допомогу надавав наш полонений лікар...».

26. Анатолій В. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 21 добу)

«...Перші три дні полону нас тримали просто неба в полі, харчувалися ми кавунами з баштану, що був поряд. Потім полонених перевезли в м. Сніжне Донецької області, де тримали в автомобільних боксах колишнього ГУ МВС (по 100 осіб у боксі). Нари ми зробили самі з підручного матеріалу. Полон був суцільною низкою жахів...».

27. Сергій В. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 40 днів)

«...Спочатку тримали в ізоляторі тимчасового утримання при Сніжнинському РВ МВС, а потім перевели в бокси на подвір'я. Санітарні умови тримання вкрай важкі. Спали на бетонній підлозі, потім – на піддонах. Харчування дуже погане (1–2 рази на добу): суха каша, несвіжий хліб та брудна вода. Майже кожного дня нас примусово виводили в місто на працю (прибирання вулиць, сміттєвих баків, перепоховання загиблих та іншу важку роботу). Потім мене перевезли до будівлі колишнього УСБУ в Донецькій області, де утримували приблизно 200 полонених. Тримали у приміщенні колишнього архіву, жили на металевих полицях...».

28. Олександр Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 51 добу)

«...У полоні утримували спочатку в одиночній камері в м. Сніжне Донецької області. Харчували 2 рази на день – каша, картопля, 1 шматок хліба. Згодом перевезли в м. Донецьк, де утримували в колишньому приміщенні архіву УСБУ в Донецькій області. Санітарних умов не було, у приміщенні тримали від 50 до 150 осіб. Оскільки був поранений, майже 2 тижні пролежав на підлозі без медичної допомоги...».

29. Володимир М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 51 добу)

«...Після потрапляння в полон нас вивезли до м. Сніжне Донецької області (в приміщенні ізолятора тимчасового утриманнядесь 40–50 полонених в одній камері). Харчування було тільки ввечері (шматок хліба та три ложки картоплі). Коли перевели в м. Донецьк, тримали у приміщенні архіву колишнього УСБУ в Донецькій області. Медичну допомогу надавали полонені лікарі лише важкопораненим. Санітарних умов не було...».

30. Сергій У. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 51 добу)

«...Спали на піддонах на підлозі в автомобільних боксах, санітарних умов загалом не було, їли один раз на день – кашу (готували самі із крупи), хліб та воду. Щодня змушували працювати з 7 ранку до сутінок: прибирали вулиці, розбирали завали, викопували "200"...».

Одеська область

31. Валерій П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 4 доби)

«...Тримали нас, як худобу, в колишній кімнаті для зберігання зброї в казармі школи МВС, харчування надавали 1 раз на день, санітарних умов не було...».

32. Олександр Я. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 152 доби)

«...Після потрапляння в полон утримували у м. Сніжне Донецької області в колишньому міському відділі поліції, потім, як офіцер, був переведений до адміністративної будівлі колишнього УСБУ в Донецькій області (приміщення архіву). Годували двічі на день (із серпня до грудня 2014 року – шматок хліба та кухоль каші, потім – буханка хліба на добу та каша). Воду набирали, коли виводили в туалет. Медична допомога була найпримітивніша (таблетка від ГРВІ)...».

Черкаська область

33. Андрій А. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 8 діб)

«...У полоні був 7 діб, тримали в кімнаті для зберігання зброї, підвалі, там була антисанітарія. Поранених не лікували, лише робили перев'язки. Годували з розрахунку: один військовий казанок на дві особи; умов для ночівлі не було...».

34. Сергій Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 36 діб)

«...У полон потрапив, коли як волонтер вивозив поранених батальйону "Донбас" після обстрілу позицій російськими військовими. У перші дні був у комірці на заводі, спали на бетонній підлозі, в туалет не виводили (були банка та пакет для справлення потреби). Потім перевезли до колишнього УСБУ в Донецькій області (підвал). Там перебував 101 полонений тільки з батальйону "Донбас", але були й

інші. Загалом було 24 спальних місця, тому хтось спав на підлозі, а хтось – сидячи на стільцях, ніяких матраців та ковдр не було. Увесь військовий одяг у полонених відібрали, натомість отримали речі охоронців – якесь лахміття. Годували 2 рази на день – каша із січеної крупи та буханка хліба на 10 осіб...».

35. Сергій Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 19 діб)

«...У полоні мені вирізали пошкоджене очне яблуко, але майже відразу після операції мене перемістили в підвал, а потім у кімнату для зберігання зброї на базі батальйону "Восток". Харчувалися водою (2 л. на двох осіб), казанок каші на 7 осіб. Медичну допомогу не надавали. Санітарні умови були жахливі...».

36. Іван Ж. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 26 діб)

«...Умови тримання були жахливими та не відповідали санітарним нормам. Утримували в підвалах будівлі колишньої СБУ, де був нестерпний запах каналізації. Лікарі бойовиків не хотіли оглядати полонених, адже були налаштовані радикально проросійськи...».

37. Валерій М. (волонтер, у полоні перебував 101 добу)

«...У полон потрапив під час організації звільнення українських полонених у ЛНР (брав участь як служитель Святотроїцького собору УПЦ КП) разом з 3 представниками українських ЗМІ – Анною І. (м. Київ), Назаром З. (м. Київ), Назаром Ч. (м. Харків). Фактично бойовики ЛНР під виглядом організації обміну обманом заманили на підконтрольну територію та захопили в полон. При цьому все робили для того, щоб про наш полон ніхто не дізнався (нас нікому не показували, нас ніде не реєстрували). У полоні перебував у різних підвалах, де було волого та дуже холодно, спали на земляній або бетонній підлозі. Санітарних умов не було (пуста пляшка для "малих потреб")...».

38. Олександр О. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 37 діб)

«...У полоні утримували спочатку в підвалі приватного будинку, потім – у фонтані приватного кафе-бару. Під час полону бойовики примусово залучали мене до будівництва своїх бойових позицій. До мене застосовували заходи психологічного тиску та здійснювали побиття...».

Хмельницька область

39. Олександр М. (військовослужбовець, у полоні перебував 292 доби)

«...Я потрапив у полон під час оборони терміналу Донецького аеропорту. Тримали в полоні в підвалі (тир колишнього УСБУ в Донецькій області). Умови були вкрай погані: відсутні місця особистої гігієни, погане харчування (зіпсована каша 1 раз на добу), не було місць відпочинку (спали на бетонній підлозі на ганчірках). Я неодноразово звертався до бойовиків з проханням надати медичну допомогу (хворим та пораненим полоненим), але її ніхто не надавав...».

Чернігівська область

40. Сергій Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 120 діб)

«...Тримали українських військових, які потрапили в полон разом зі мною (понад 100 осіб) у м. Іловайськ в якомусь підвалі. Ми були рабами, яких змушували відновлювати будинки та прибирати сміття у м. Іловайськ. Тримали в підвалі без жодних санітарних умов. Спали на бетонній підлозі, годували 1 раз на день супом, в який спеціально додавали бензин; їсти це було не можливо. Деяких просто морили голодом...».

41. Руслан Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 24 доби)

«...Умови полону були тяжкими. Харчувалися ми нерегулярно, в основному залишками їжі бойовиків. Часто нас взагалі не годували. Полонених змушували переходити на бік ДНР...».

42. Дмитро К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 98 діб)

«...Полонених тримали в підвалі, харчування практично не було, медичну допомогу не надавали, у тому числі пораненим українським військовим, санітарні умови були жахливі...».

43. Олександр К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 39 діб)

«...Я був узятий у полон після потрапляння нашої автоколонни в засідку. Мою машину підбили з РПГ, вибуховою хвилею мене викинуло з автомобіля, я отримав контузію та поранення в спину й ногу. Незважаючи на поранення та мій важкий стан, бойовики кинули мене до погребу приватного будинку без жодної медичної допомоги, попередньо роздягнувши та зв'язавши руки. Після декількох днів

тортур перевезли до підвалу колишнього Управління СБУ в м. Донецьк. Умови утримання були вкрай тяжкими: спали по черзі на залізних полицях у сирому приміщенні, годували раз на день стаканом ячної крупи і шматком хліба без столових приборів, питну воду набирали в туалеті. Допомога, яку збирали для полонених українські волонтери, до нас зовсім не доходила. Все забирали бойовики ДНР, які хизувалися, що Україна їх годує...».

44. Максим К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 92 доби)

«...У полон я потрапив разом з ще 6 бійцями нашої танкової бригади. Перші дні нас утримували в підвальному приміщенні колишнього Донецького управління СБУ, а потім перевезли до м. Торез на базу спецпідрозділу МВС "Титан". Умови полону були жахливі. Поранені залишилися без медичної допомоги, харчувалися відходами від їжі бойовиків ДНР. Відвідування полоненими туалету залежало від настрою охоронців-сепаратистів, душ ми не приймали взагалі. Всюди були антисанітарні умови, бруд та сморід...».

45. Андрій П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 8 днів)

«...У полон потрапив під час виходу нашого підрозділу на допомогу українським бійцям у Луганському аеропорту (потрапили в засідку). Був важкопоранений, але відразу бойовики ЛНР кинули мене в камеру, де знаходилося ще 6 полонених. Ставлення до нас було дуже поганим: полонених постійно принижували, застосовували нецензурну лайку, називали "фашистами". Погрожували вбити (щоб "не возитися") та відмовлялися годувати (говорили, що харчі в них є тільки для себе). Ніяку медичну допомогу пораненим (перев'язки або лікування) не надавали. Через перебування в полоні в мене значно погіршився стан здоров'я (проблеми з тиском, дуже болить голова, нав'язливі спогади про ті жахливі події). Моя дружина каже, що я повернувся з полону зовсім іншою людиною...».

46. Олександр Т. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 33 доби)

«...Я потрапив у полон разом з 5 бійцями свого підрозділу після бою з терористами (потрапили в засідку та оточення). Відразу після взяття в полон нас почали бити, мордувати та залякувати. Утримували мене в підвалах у м. Красnodон Луганської області (будинок Пенсійного фонду та місцевий відділ міліції). Спали на цементній підлозі, підкладаючи під себе картонні ящики. Умови утримання були жахливі.

Коли нас виводили на допит, зустрічні бойовики ЛНР всіляко знущалися, били та погрожували ("вас вб'ємо, а потім дійдемо до Києва та вб'ємо ваших рідних")».

Закарпатська область

47. Анатолій Р. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 18 дів)

«...Перші дні нас тримали в чистому полі, а потім перевезли через російську територію у м. Сніжне, розмістили в гаражі (боксі) для автомобілів. По 30 полонених у боксі. Спали просто на бетонній підлозі, годували водою. Туалету не було, тому природні потреби справляли в гаражі...».

48. Віталій Ф. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 19 дів)

«...Умови тримання були суворими, тримали нас у залізних боксах для автомобілів (т. зв. в'язниця "МВД ДНР" у м. Сніжне). Було дуже тісно, спали на землі, декому доводилося лежати у воді. Годували дуже поганою їжею, лише двічі на день...».

Львівська область

49. Любомир Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 219 дів)

«...У полон я потрапив під час захисту нового терміналу Донецького аеропорту. Умови полону були нелюдські, тримали у приміщенні архіву колишнього Донецького УСБУ. Було багато поранених, які потребували допомоги. Ліки привозили волонтери, але до нас вони не потрапляли. Туалетом для полонених були п'ятилітрові фляги з-під води. Полонених, у тому числі і поранених, залучали до найбруднішої роботи на території колишнього управління. Також знімали електричну проводку в приміщеннях та виносили сейфи, все це бойовики здавали на металобрухт...».

50. Юрій Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 119 дів)

«...У полоні українських бійців утримували в сирому смердючому підвалі без освітлення та свіжого повітря. Декілька днів взагалі не годували, потім харчування видавали 1 раз на день. Ліжок (двох'ярусні нари) на всіх полонених не вистачало, тому ми спали по черзі – у три зміни. Жодних засобів гігієни (усі особисті речі відібрали російські військові під час нашого потрапляння в полон) нам не видавали, на понад 100 полонених був лише 1 туалет та один кран з холодною водою. Наші поранені бійці протягом перших двох тижнів полону залишалися без допомоги, потім видали лише бинти, зеленку, анальгін (допомогу надавали полонені медики)...».

51. Богдан К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 119 днів)

«...Одного разу, приблизно в жовтні 2014 року, нас відвідували якісь представники ОБСЄ (2 особи, одна з яких була російськомовна жінка, 23–28 років). Вони ознайомилися з умовами утримання, але з полоненими не спілкувалися. Бойовик-садист на прізвисько "Адреналін" розповідав їм, як бойовики піклуються про полонених: триразове харчування, систематичні прогулянки, видавання полоненим навіть вітамінів. У реальності нас часто не годували або 1 раз на день давали кухоль супу, у який було домішане дизельне паливо. Спали в підвалі на бетонній підлозі, медичну допомогу не надали. Все це супроводжувалося постійним катуванням...».

52. Володимир К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 53 доби)

«...У полоні мене та моїх товаришів тримали в антисанітарних умовах із застосуванням тортур (катували паяльними лампами, систематично били, знущалися). Участь у цьому брали як місцеві бойовики, так і кадрові військовослужбовці РФ та найманці з Росії, які прибули воювати на Донбас "для заробітку"...»

53. Андрій Ф. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби)

«...У полоні бойовики тримали нас у залізному вагончику на території колишньої митниці в м. Луганськ, ніяку медичну допомогу, у т. ч. пораненим полоненим, не надавали. Постійно били та знущалися, заздальгідь надівши мішок на голову полоненим. Був свідком, як унаслідок тортур в одного з полонених зупинилося серце. Сам я отримав численні забої та струс мозку...».

Луганська область

54-56. Андрій, Ольга та Віктор Х. (цивільні, у полоні перебували 10 днів)

«...У полоні нашу родину тримали в підвалі приміщення військкомату м. Алчевськ. Перші дні загалом не годували, потім видавали хліб (1 буханку) та 1 кг перловки на 20 ув'язнених (готували їжу самі). На прогулянку жодного разу не виводили (нам сказали, що ми "політичні в'язні"), елементарних санітарних умов не було. Чоловіків та жінок тримали разом...».

Івано-Франківська область

57. Василь А. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 6 днів)

«...Наш підрозділ потрапив у засідку, мій БТР підбили, унаслідок чого з 14 осіб загинули 4, решту захопили в полон. Нас відвезли до

м. Алчевськ, де вишикували на дорозі (стояли на колінах). Згодом приїхав лідер терористів Захарченко, який всіляко знущався з нас, нецензурно лаявся та під загрозою розстрілу наказав полоненим розповісти викривлену інформацію про Україну в інтерв'ю журналістам "Life News" (чекали поруч). При цьому кожному полоненому дали заздалегідь підготований текст...».

58. Сергій Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 12 діб)

«...У полоні нас (41 українського військовослужбовця) утримували в підвалі на базі НЗФ "Оплот" у м. Донецьк. Приміщення було приблизно 15 м, що унеможливило наше нормальне існування, не було жодного ліжка. Якщо 10 осіб присідали на підлогу, решта полонених мусила стояти, потім відповідно мінялися між собою. Спали по черзі на бетонній підлозі, було дуже холодно. Речей, які б давали змогу зігрітися вночі, не було, та нам їх не видавали. Природні потреби справляли в пластикові банки, які були поруч з нами. Годували з розрахунку: 200 грамів каші на полоненого та 10 літрів води на всіх на 1 день. Медичну допомогу не надавали, незважаючи на численні прохання (серед полонених було багато поранених, у т. ч. важко)...».

59. Олег І. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 19 діб)

«...Утримували нас у м. Сніжне Донецької області в гаражі. Спали на підлозі, годували 1 раз на день. Періодично виводили на допити (проводили бойовики на прізвиська "П'ятнадцятий" та "Багіра"), де полонених били та морально знущалися...».

60-61. Віталій О. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 20 діб) та Михайло А. (цивільний, у полоні перебував 22 доби)

«...На базі "Оплоту", де ми утримувалися в полоні протягом тижня, нас фактично взагалі не годували та не надавали медичну допомогу. Спали на бетонній підлозі, згодом – на дерев'яних стелажах. По черзі в підвал заходили бойовики ДНР та жорстоко били полонених...».

62. Руслан Т. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 112 діб)

«...У полоні мене тримали в підвальному приміщенні колишнього Донецького УСБУ (там утримували переважно бійців українських добровольчих батальйонів). Постійно імітували розстріл. Спали ми на бетонній підлозі, на дерев'яних дверях спали наші поранені. У туалет ходили в цьому ж приміщенні, яке не провітрювалося, був страшний сморід та антисанітарія. Годували нас з розрахунку: 2 ложки каші кожному та 1 буханка хліба на 10 полонених на добу...».

Миколаївська область

63. Володимир А. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 119 діб)

«...У полоні мене утримували в автомобільному боксі у м. Сніжне, потім – у приміщенні архіву колишнього УСБУ в Донецькій області. Під час полону до українських військових застосовували тортури (у т. ч. електричний струм), постійне побиття, морально-психологічний тиск. Знущалися як місцеві терористи, так і громадяни РФ...».

64. Віталій Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 68 діб)

«...Я потрапив у полон до бойовиків НЗФ "Оплот" (як потім з'ясувалося – раніше ці особи проходили службу в Донецькому "Беркуті", брали участь у подіях на Майдані на початку 2014 року). Під час бою наш танк був підбитий, сам отримав численні уламкові поранення ніг, рук та обличчя. Мене фактично притягнули до лідера бойовиків ДНР Захарченка, який знаходився у м. Вуглегірськ. Побачивши мене та ще одного полоненого, він одразу віддав наказ нас розстріляти. Мого товариша вбили, а мене не встигли: російські журналісти, які були поруч, попросили залишити живим для "зйомок фільму про взяття в полон ще одного "укропа"...».

65-66. Юрій Н. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 182 доби) та Віктор О. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 23 доби)

«...Усіх полонених (20 військовослужбовців ЗСУ) розмістили в душовій кабіні (2 на 3 метри) в райвідділі міліції в м. Сніжне Донецької області. Підлога – кахлі, спальних місць обладнано не було, приміщення не провітрювалося. Тільки через тиждень нас перевели до гаражних боксів (тримали по 40 осіб у кожному). Бокси були огорожені, у цьому концтаборі тримали близько 200 полонених. Спали на підлозі, потім дали дерев'яні дошки, що були на за "матраци". Примусово направляли на роботу (за відмову били) – розбирали пошкоджені будинки, прибирали сміття. Працювати вимагали навіть поранених або хворих полонених. Бувало, що задля розваги під час роботи охорона бойовиків починала стріляти з автоматичної зброї навмання та будь-яких заходів безпеки для полонених. Їжу полонені готували самостійно – прісний суп з води і крупи та шматок хліба. Умиватися дозволяли 1 раз на 10 діб, давали 80 літрів води на 10 полонених. Медичну допомогу не надавали...».

СВІДЧЕННЯ
УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ
РОСІЙСЬКИХ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПУВАНЬ
НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО,
ПРО ФІЗИЧНЕ НАСИЛЛЯ ТА КАТУВАННЯ

Харківська область

1. Олексій А. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 120 діб)

«...До полонених застосовували методи фізичного насилля, катування голодом. Через нестачу кисню (душний підвал і велика кількість полонених), а також катастрофічну нестачу їжі (каша із січки впереміш з піском 1-2 рази на день) багато хто з нас втрачав свідомість. Спати доводилося на голих дошках по черзі. Жорстоко били – у декого з моїх товаришів було зламано ребра, відбито нирки...».

2. Антон А. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби)

«...Після потрапляння в полон нам наділи на руки металеві кайданки, на голову мішки та вивезли до м. Перевальськ Луганської області. Коли витягнули з мікроавтобуса, відразу почали бити руками та ногами, потім поставили на коліна на підлогу та били головою об стіну, постійно погрожували зброєю та морально принижували...».

3. Іван Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 84 доби)

«...Відразу після бою, де я потрапив у полон разом з 2-ма побратимами, нас зв'язали та змусили йти попереду через заміноване поле (позаду на дистанції шли військові РФ). Пройшовши пів поля, я почув, як позаду мене пролунав вибух (як потім з'ясувалося, загинули два моїх товариші та три російські військові, ще троє росіян отримали поранення). Своїх вбитих та поранених вони винесли з поля, наші бійці залишилися там. Мене особисто вони почали бити руками й ногами, їх командир повалив мене на землю та намагався вирвати кадик. Мене закинули в кузов машини та повезли в невідомому напрямку. Після зупинки машини мене викинули на землю та знову почали бити на очах у жінок та дітей, які стояли на автобусній зупинці. Потім мені на голову одягли пакет, а бойовики вишукувались у "живій коридор" та пустили мене через нього, наносячи удари. Потім мене допитували та знову били – руками, ногами, великим ножом. Цим же ножом мені зрізали волосся. Під час допиту я дізнався від самих бойовиків, що вони з російського спецназу. Потім мене відвезли до якогось підвалу, де я провів 17 діб...».

4. Олег Г. (цивільний, у полоні перебував 3 доби) «...Мене постійно били та примушували підписати документи, що я диверсант ЗСУ...».
5. Віталій Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 70 діб) «...Під час полону на мене постійно психологічно тиснули, періодично мене били. Так, мені вибили зуби та пошкодили ліве око, також я отримав травму хребта...».
6. Максим Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби) «...У полоні до мене періодично застосовували фізичне насильство: били руками й ногами, били зброєю та головою об стіну (отримав струс мозку), а також мені прив'язували до пальців рук проволочку, через яку пропускали електричний струм. Перебування в полоні негативно вплинуло на стан мого здоров'я: я отримав постійні головні болі, безсоння, підвищену подразливість нервової системи...».
7. Андрій Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 119 діб) «...Періодично били та постійно знущалися. Кожного дня били тих, хто зізнався, що був на Євромайдані або був уродженцем Донецької чи Луганської областей. Могли зайти вночі та вивести, щоб просто побити. Особисто мене били гумовими кийками, а моєму побратиму завдали численних переломів ніг, намагаючись вибити свідчення. Тих, хто не міг самотійно виходити на екекуції, виносили й били. Також ДНРівці періодично спеціально вимикали вентиляцію в підвалі, фактично нам нічим було дихати...».
8. Станіслав Н. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби) «...У перші дні полону нас утримували із зав'язаними очима й руками з ланцюгами на ногах, били вночі. Погрожували: "Ми вас розстріляємо та згвалтуємо ваших жінок...».
9. Роман Ч. (журналіст українських ЗМІ, у полоні перебував 117 діб) «...У полоні тримали в погребі на території Волнухінського кар'єру. Згодом нас вивезли до м. Ровеньки Луганської області на базу т.зв. батальйону Св. Георгія (ЛНР), де утримували в підвалі. Під час мого перебування в Ровеньках майже кожного дня хтось новий потрапляв до камери з числа місцевих мешканців. Їх затримували за підозрою, що український диверсант, наводчик артилерії, порушник комендантської години, або за випивку, або "просто обличчям не вийшов". У полоні їх могли довго тримати, били, ламали ребра, лякали розстрілами. При мені був випадок, коли вбили затриманого. Мене допитували професійні російські військові, які цього не приховували. На допитах били по шії та ребрах (зламали)...».

Житомирська область

10. Іван Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 21 добу)

«...Протягом усього періоду полону з різною періодичністю до мене застосовували побиття, намагалися відрізати пальці, підвішували за ноги, катували електричним струмом...».

11. Віктор В. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 49 днів)

«...Усіх полонених систематично били. Під час допитів зв'язували, били прикладом автомата по ногах, розбивали рани до кісток, підпалювали шкіру запальничками, наносили багато ударів по всьому тілу. Унаслідок тортур я маю великі проблеми зі здоров'ям. Також уночі забирали з камери одного-двох полонених (мене особисто забирали три рази) та проводили тортури...».

12. Володимир Г. (волонтер, у полоні перебував 61 добу)

«...Знущання та тортури почалися з перших хвилин мого захоплення в полон на блокпосту. Мене витягли з машини та відразу почали бити – ногами, руками, зброєю, навіть бронежилетами. Один з бойовиків НЗФ на прізвище "Ботанік" дістав пластину з бронежилету та намагався відрубати мені голову. Декілька разів виводили на розстріл. Били щодня. Знущання іноді тривали з 11 ранку до 12 ночі. Після допитів кидали до собачого вольєру, де впродовж ночі до мене періодично підходив вартовий та наносив удари електрошокером у голову. На ранок допит продовжували та продовжували побиття...».

13. Сергій Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 120 днів)

«...З полонених постійно знущалися: били пластиковими шлангами, кулаками, стріляли по полонених з пневматичної зброї, змушували виконувати фізичні вправи (віджиматися від полу). Під час таких тортур я та інші полонені втрачали свідомість...».

14. Леонід Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 40 днів)

«...Катували не тільки мене, а й моїх побратимів. Мені відомі факти тортур, коли на допитах українським полоненим виривали ніздрі та мочки вух плоскогубцями...».

15. Віталій Ж. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 102 доби)

«...У полоні мене неодноразово били руками й ногами, а також прикладами автоматів і гумовими кийками...».

16. Віталій З. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 17 днів)

«...У полоні до мене застосовували фізичне побиття та чинили психологічний тиск, постійно залякували та погрожували зброєю. Крім

того, до моєї дружини телефонували бойовики та змушували її організувати в м. Житомир мітинги проти влади...».

17. Сергій К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 дів)

«...До полонених застосовували побої та мордування. Унаслідок катувань у полоні я отримав 11 хвороб...».

18. Олександр Л. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 25 дів)

«...У полоні до мене систематично застосовували побиття, а також психологічний тиск. Крім цього, до моїх рідних неодноразово надходили дзвінки від бойовиків ДНР з погрозами на їхню адресу...».

19. Олег М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 18 дів)

«...У полоні мене систематично били, застосовували заходи морально-психологічного тиску (погрожували вогнепальною та холодною зброєю, гранатами)...».

20. Сергій М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 50 дів)

«...У полоні мене та інших полонених систематично били, постійно змушували зрадити Батьківщині, вербували до збройних формувань т.зв. ЛНР...».

21. Олександр М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 18 дів)

«...У полоні нас не тільки били та всіляко знущалися з нас, також для залякування стріляли з автоматичної зброї біля ніг...».

22. Дмитро Р. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 67 дів)

«...Били мене майже щодня – ногами, зброєю, руками, металевими трубами. Також мені відомо два факти, коли були закатовані та розстріляні військовослужбовці 24 та 80 бригад ЗСУ...».

23. Василь С. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 136 дів)

«...Під час допитів мені надягали на голову мішок і били руками, ногами та металевими трубами. Особливо жорстокими були катування над українськими полоненими-артилеристами. До нас в камеру неодноразово запускали бойовиків у стані алкогольного та наркотичного сп'яніння, які зганяли на нас злість через побої. Бачив, як одного з українських полонених офіцерів побила хрестом, розсікши голову, особа, яка видавала себе за православного священника...».

24. Віталій Т. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 39 днів)

«...Систематично били всіх полонених, особисто я мав розбиту голову, поломане ребро, значну гематому лівої ноги. Унаслідок побоїв я став інвалідом...».

25. Григорій Х. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 31 добу)

«...У полоні мене постійно били (зламали мене 3 ребра, були пошкоджені внутрішні органи, отримав струс головного мозку, а також втратив зір на правому оці), травили собаками. Особливо жорстоким було поводження з українськими військовими, які потрапили в полон безпосередньо після бойових зіткнень з бойовиками. Катуючи, їх фактично монотонно вбивали...».

26. Павло Ч. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 17 днів)

«...У полоні мене систематично били та залякували підірвати гранатами бойовики НЗФ або розстріляти...».

Закарпатська область

27. Руслан Ш. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 12 днів)

«...Я потрапив у полон разом з 4-ма товаришами під час виходу ЗСУ з м. Дебальцеве. Відразу після нашого захоплення терористи почали бити та знущатися, причому старшому нашої групи один із сепаратистів спеціально прострілив груди, а іншого мого побратима ранив у руку. Потім нас відвезли до одного з підвалів, де продовжували катування, унаслідок чого мені вибили зуби...».

Запорізька область

28. Олександр Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 51 добу)

«...До полонених застосовували заходи фізичного впливу (особливо до танкістів, розвідників, артилеристів)...».

29. Володимир М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 51 добу)

«...Охороняли полонених бойовики з-поміж колишніх «зеків» (раніше відбували покарання по 6–8 років). Часто після приїзду бойовиків з передової, вони заходили до нас та починали бити всіх полонених, які потрапляли «під руку» – руками, ногами, зброєю. Охорона також напивалася та знущалася з полонених...».

30. Богдан О. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 36 діб)
«...З боку бойовиків ДНР були фізичні знущання. Крім цього, я був свідком, як одного з в'язнів закували в кайданки біля авто та заборонили годувати його...».

Одеська область

31. Володимир О. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 4 доби)

«...У полоні нас періодично били, психологічно знущалися. Також до українських військовополонених застосовували тортури, постріли з вогнепальної зброї біля вуха, поміж ніг, побиття були систематичні...».

Черкаська область

32. Сергій Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 36 діб)

«...Під час полону нас постійно били та принижували. Вихід у туалет часто супроводжувався побоями й фізичним знущанням. Приблизно 3–4 рази виводили на "розстріл", ставили обличчям до стіни. Я був свідком, як на моїх очах бойовики вбили полоненого. Один із сепаратистів на прізвисько "Монгол" прострілів мені палець на правій нозі та ліву ступню. Лікував мене наш лікар, з числа полонених, медичну допомогу бойовики не надавали...».

33. Андрій В. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 діб)

«...У полоні на території РФ до мене під час допитів застосовували заходи морально-психологічного тиску та фізичного насилля, а саме: удари в грудну клітину (це робили співробітники російських спецслужб, які були одягнені в «балаклави»)...».

34. Сергій Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 19 діб)

«...На моїй лівій руці бойовики вирвали нігті на 4-х пальцях. По тазу, де залишався уламок, на допитах вони спеціально били підручними інструментами, щоб завдати нестерпного болю. Тортури та морально-психологічний тиск чинили також над іншими полоненими...».

35. Іван Ж. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 26 діб)

«...До полонених застосовували заходи фізичного впливу та морального тиску, зокрема й шантаж наших родичів з вимогою викупу...».

36. Валерій М. (волонтер, у полоні перебував 101 добу)

«...Ставлення до полонених було жахливим, щоденні сильні побої, допити з тортурами (під час допиту б'ють по голові або приставляють

до скроні дуло автомата), інколи наносили колоті рани холодною зброєю. Інколи лякали ввести якісь сильнодіючі препарати (шприц із червоною рідиною). Як приклад, 7 бойовиків заходили в камеру та півгодини били полоненого. Після побоїв я декілька разів втрачав свідомість, від побоїв я отримав травму спини та не міг встати. Також в одного з полонених, з яким я перебував, відрізали вухо. У полоні я переніс інфаркт, після звільнення лікувався від забоїв хребта, суглобів, нирок...».

37. Олександр О. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 37 діб)

«...До мене застосовували заходи психологічного тиску та побої».

38. Дмитро П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 19 діб)

«...Нас били та погрожували. У перший день полону нас знімали журналісти каналу "Лайф нюз", це відео є в Ютубі».

Хмельницька область

39. Олександр М. (військовослужбовець, у полоні перебував 292 доби)

«...До підвалу, де утримували полонених, заходили близько 15 бойовиків та били руками, ногами, ніжкою від меблів та стільцями. Указані знущання були постійними. Особливо "старалися" терористи в катуваннях, моральному знущанні та побоях після отримання заробітної платні (по-садистському били після її святкування, вживши спиртні напої). Я був свідком, як у перший день мого полону до підвалу, де утримували полонених, зайшов командир т.зв. підрозділу "Спарта" з позивним "Моторола" та з пістолета "ТТ" двома пострілами в голову вбив Ігоря Б. – українського бійця з м. Київ...».

Чернігівська область

40. Сергій Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 120 діб)

«...Катували мене та інших полонених постійно – били руками, ногами, прикладами зброї, палицями. Бойовики часто били нас заради власної розваги, не даючи відійти від побиття, катували знову. Примушували займатися нас фізичними вправами, а якщо хтось з полонених не міг це зробити, усіх починали бити...».

41-42. Андрій Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 115 діб) та Дмитро М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 129 діб)

«...У полоні був розстріляний наш товариш Андрій Л. Після першого допиту прямо на місці нашого полонення на блокпосту його відвели у сторону, пролунав один постріл, а потім другий. Пізніше ми бачили

Андрія, який лежав на узбіччі дороги мертвий, обличчям у сніг. Тих, хто залишився живим у тім бою, довго били, примушували їсти землю та зірвані українські шеврони, а також гризти металевий автомобільний знак від нашої машини з написом "ПТНПНХ". Згодом нас відвезли до м. Макіївка (на туристичну базу "Ніка"). Утримували в кайданках, постійно били (майже у всіх були розбиті голови, порізані руки, які бойовики обіцяли взагалі відрізати), однак медичну допомогу нам не надавали. На базі полонених використовували як рабів: змушували прибирати територію, чистити туалети, збирати сміття. Нас також вивозили на асфальтовий завод, де наказували різати його на металобрухт та розбирати на блоки, а також на шахту "Засядько" (демонтували транспортну стрічку). Причому постійно били за "відсутність ініціативи в роботі" (там мені вибили зуби, зламали ребро). На полонених відпрацьовували удари з боксу, змушували битися один з одним. Були свідками, як одному з полонених (прапорщику Оресту П., військовослужбовцю Національної гвардії України, який був взятий у полон у лютому 2015 року під м. Дебальцеве) бойовики після жорстокого побиття вирізали на спині три фашистських хрести, а снайпер-жінка з РФ порізала йому ножом щоки...».

43. Тетяна Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебувала 31 добу)

«...Відразу після взяття в полон, мене стали бити руками й ногами, а також головою об капот автомобіля. Били заради задоволення, незважаючи на те, що я жінка. Потім мене перевезли до підвалу одного з онкодиспансерів у м. Луганськ. Перші три дні нас допитували та постійно били, не годували, а воду дали тільки один раз. Мене прикували кайданками до труби й били в підвалі кавказці у формі ЗС РФ. У полоні разом зі мною перебувало більше 20 полонених, але жінкою була лише я. Згодом разом з іншими полоненими мене перевезли до гаража Луганської митниці. Там нас тимчасово припинили бити, дали трохи ліків, стали годувати, але, як потім з'ясувалося, це робили для зйомок телерепортажу про українських полонених (зйомки проводили журналісти "Russia Today" та Грем Філіпс). Відразу після зйомок усі катування відновилися: полонених жорстоко били, погрожували розстріляти...».

44. Андрій Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 56 днів)

«...У полон я потрапив, коли наш танковий підрозділ прикривав відхід українських військ. Після жорстокого бою, де техніка була знищена, ми потрапили в оточення, частина бійців прорвалася, а я та деякі мої товариши потрапили в полон. Утримували мене в підвалі колишнього військового комісаріату м. Луганськ (т.зв. батальйон "Восток"). Від

початку і до кінця полону я піддавався тортурам з боку бойовиків. Так, мене сильно били, підвішували на турнік і по черзі били, після цього знімали, приковували до батареї кайданками і знову били. Іноді тортури тривали 4 доби поспіль. Після нашого прохання взяти нас та просто застрілити, бойовики виводили полонених на вулицю та імітували розстріл. Такі ж самі тортури застосовували не тільки до моїх побратимів-чоловіків (Мирослава Л. та Михайла К.), а й до полоненої дівчини – Тетяни Б.».

45. Олександр К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 39 днів)

«...Полонених били постійно, наносили тілесні ушкодження різного ступеня тяжкості (били по голові, тулубу, руках, ногах, геніталіях). Катували не тільки полонених з числа військових. Я був свідком, як ніжкою від стільця забили на смерть одного українського волонтера. Жінку, яка надавала допомогу ЗСУ, жорстоко побили, а потім закрили в підсобному приміщенні та 5 днів не годували й не дозволяли справляти природні потреби...».

46. Максим К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 92 доби)

«...З перших днів у полоні до полонених застосовували грубу фізичну силу, били молотками, сокирами, палицями, катували електричним струмом. Найжорстокішими були бойовик на прізвище "Іскандер" та його командир з позивним "Белаз" (командир Торезького "Оплоту")...».

47. Віталій М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 128 днів)

«...У полоні утримувався в підвалі у м. Горлівка Донецької області. Бойовики постійно били всіх полонених, зброєю, ногами, катували електричним струмом...».

Закарпатська область

48. Віталій Ф. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 19 днів)

«...Фізичних знущань у полоні зазнавали насамперед командири, а також десантники й спецназівці. На допитах їх жорстоко били, деякі після таких допитів до нас уже не повернулися. Іноді бойовики обливали полонених холодною водою, кидали в нас гранати (без запалів). Після повернення з полону та проходження медичного обстеження було визначено, що я втратив 10% працездатності...».

Чернівецька область

49. Ілля Р. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 39 дів)

«...У полон був захоплений у час, коли захищав від нападу сепаратистів свою військову частину в м. Авдіївка, утримувався в підвалі архіву колишнього УСБУ в Донецькій області. Разом зі мною там перебувало ще приблизно 130 осіб (у т.ч. жінки). Бойовики постійно знущалися та били полонених, як індивідуально (під час допиту), так і групами. Постійно залякували розстрілом. Унаслідок катувань у полоні я маю декілька тяжких захворювань...».

Львівська область

50. Юрій Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 119 дів)

«...У полоні з українських бійців постійно знущалися та катували їх: били ногами, зброєю; кількагодинні допити із застосуванням фізичної сили; стрільба по полонених із травматичної та пневматичної зброї. Я був свідком, як бойовики зламали щелепи, руки й ноги деяким полоненим (зробили це бойовики-садисти на прізвисько "Адреналін", "Батон", "Мовчун", "63" ...».

51. Богдан К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 119 дів)

«...Полонених систематично били, були непоодинокі факти жорстоких катувань. Так, бойовик на прізвисько "Адреналін" (старший караулу з охорони полонених) активно застосовував травматичну зброю для стрільби в нас заради власного задоволення. Або разом з іншими охоронцями бив гумовими кийками, як правило, по нижніх кінцівках. Постійно психологічно тиснули. Змушували витирати ноги та топтати прапор України, який бойовики розмістили на підлозі біля входу в підвал з полоненими. У разі відмови це робити – жорстоко били, знущалися, змушували їсти землю...».

52. Ігор П. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 91 добу)

«...У полоні мене та інших українських військових неодноразово били, чинили психологічний тиск. Завдавали побоїв зброєю, ногами й руками, серед ночі змушували копати ями для нашого розстрілу...».

53. Олександр Ю. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 67 дів)

«...У полон я потрапив під час відступу наших військ з Луганського аеропорту (отримав уламкове поранення). Враховуючи мій тяжкий стан, бойовики перевезли мене до Луганської обласної лікарні, але

навіть поранення не зупиняло терористів від катувань. Мене прикували кайданками до ліжка та систематично били. Бойовики ЛНР з позивними "Жаркий" та "Кіпіш" наносили удари по тілу, в голову, по колінних суглобах. Били руками, ногами, автоматами. У лікарні катували всіх полонених. Так, у мого побратима Назара Ч. (в/ч А-0284) унаслідок жорстокого побиття утворилась гематома головного мозку...».

Івано-Франківська область

54. Сергій Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 12 діб)

«...До полонених бойовики "Оплоту" застосовували системні побої, катування, у деяких українських бійців відрізали частини вуха, стріляли по різних частинах тіла. Найбільш жорстокими були бойовики на прізвиська "Калина", "Кривий", "Махно" та "Малиш"...».

55. Ігор Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 діб)

«...Під час перебування у полоні щодо мене застосовували постійний фізичний вплив (побиття руками, ногами, зброєю по обличчю та тілу) та психологічний тиск (систематичне залякування, погрози розстрілом або розрізанням на шматки). Унаслідок перенесених тортур я став інвалідом...».

56. Андрій М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 22 доби)

«...У полон я потрапив під час виходу українських військ з м. Іловайськ. Наш підрозділ потрапив під обстріл російських військ, під час евакуації поранених мене затримали бойовики ДНР. Катування почалися з перших хвилин полону: усіх затриманих, у т.ч. поранених українських бійців, жорстоко побили, наносячи удари руками, ногами, зброєю. Поранених били по ранах, завдаючи їм нестерпного білю. Бойовики ДНР відкрито мародерствували, забираючи в полонених гроші, одяг, цінні речі, у т.ч. натільні хрестики та обручки. Нас відвезли в підвал на базу терористів в сел. Старобешеве, де катування продовжувалося. Через дві доби полонених відправили до м. Донецьк (підвал колишнього УСБУ). Побої були системні, постійним був і психологічний тиск...».

57-58. Віталій О. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 20 діб) та Михайло А. (цивільний, у полоні перебував 22 доби)

«...На базі "Оплоту", де ми утримувалися в полоні, нас фактично взагалі не годували та не надавали медичної допомоги. Спали на бетонній підлозі, згодом на дерев'яних стелажах. По черзі у підвал заходили бойовики ДНР та жорстоко били полонених...».

59. Руслан Т. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 112 дів)

«...Протягом усього полону нас жорстоко били – руками, ногами, зброєю, гумовими кийками. Керував побиттям бойовик з позивним "Адреналін". Найбільше катували українських військовослужбовців, які були родом з Донбасу та Криму, та знущалися з них...».

Миколаївська область

60. Олександр Б. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 5 дів)

«...Після нашого захоплення в полон військовослужбовцями повітрянодесантних військ РФ ми були вивезені на територію РФ у польовий військовий табір ЗС РФ. Після допиту, який проводили російські офіцери, мене зв'язали, до пальців рук і ніг прив'язали електропровід, по якому пустили електричний струм (від польового телефону), при цьому били по ногах. Від мене хотіли вибити зізнання, що я належу до "Правого сектору" або що я брав участь у подіях в Одесі в травні 2014 року. Це тривало приблизно 1,5 години. Потім один із росіян приставив пістолет до моєї потилиці, а інший зробив постріл біля вуха. Після катувань мене винесли на вулицю та кинули до автомобіля. Інших українських військовослужбовців росіяни виводили до лісосмуги, де катували (було чути крики полонених. Після їх повернення на спинах полонених були численні забої)...».

61. Віталій Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 68 дів)

«...У полоні мене утримували у м. Горлівка, де кинули до камери колишнього райвідділу МВС. Там я провів 15 дів. З полонених постійно знущалися й били їх, причому робили це як вдень, так і вночі (забігали п'яні охоронці та безпричинно били). Через декілька дів таких катувань помер один з моїх товаришів, але це не зупинило бойовиків від катувань. Незважаючи на численні поранення (уламкові – ніг та рук, опіки обличчя та контузію), мені жодної медичної допомоги не надавали...».

62. Юрій Н. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 182 доби)

«...Тортури почалися з перших днів полону. Били охоронці зброєю, руками, ногами, ніжкою від столу. Били як на допитах, так і просто заради розваги. Полонених також спеціально виводили на вулицю, щоб бажаючи з числа місцевих мешканців могли будь-яким способом познущатися з нас...».

63. Олександр Н. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 122 доби)

«...У полоні мене тримали в райвідділі міліції м. Харцизьк Донецької області. До полонених т.зв. "ополченці" систематично застосовували фізичний вплив: підвішували за шию, погрожували відрізати пальці, били електрошокером. Командувала бойовиками особа з позивним "Рязань" (за акцентом імовірно за все громадянин РФ). Особливо жорстоко поводитися з бійцями добровольчих батальйонів України...».

64. Леонід Ч. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 5 днів)

«...Під час допиту, що проводили російські військові після вивезення полонених українських військовослужбовців на територію РФ, мене били по обличчю...».

**СВІДЧЕННЯ
УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ БУЛИ ЗАРУЧНИКАМИ
РОСІЙСЬКИХ ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПУВАНЬ
НА ТЕРИТОРІЇ ОРДЛО,
ПРО МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНЕ ЗНУЩАННЯ**

Харківська область

1. Олексій А. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 120 діб)

«...До полонених застосовували заходи психологічного насилля. Неодноразово обіцяли розстріляти, виводили на несправжні розстріли. Проводили агітацію, щоб ми повертали зброю проти теперішньої української влади. Висували умову: або ми формуємо з полонених взвод добровольців, що буде воювати на боці ДНР, або нас розстріляють. Зважаючи на те, що в полоні ми перебували в інформаційному вакуумі, нас постійно переконували, що українська влада переговорів щодо нашого звільнення не веде й ми нікому не потрібні...».

2. Антон А. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби)

«...У полоні мені постійно погрожували зброєю та морально принижували...».

3. Іван Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 84 доби)

«...На мене постійно морально тиснули, схиляли до запису провокаційного відео зі зверненням до українських бійців, погрожували розстрілом...».

4. Максим Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби)

«...Постійно знущалися, погрожували застосуванням вогнепальної зброї...».

5. Андрій Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 119 діб)

«...Постійно знущалися, під загрозою розстрілу змушували взяти зброю та перейти на бік сепаратистів...».

6. Станіслав Н. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 43 доби)

«...У перші дні полону нас утримували із зав'язаними очима, руками та кайданами на ногах, били вночі. Погрожували: ми вас розстріляємо та згвалтуємо ваших жінок...».

7. Роман Ч. (журналіст українських ЗМІ, у полоні перебував 117 діб)

«...У нашій машині бойовики знайшли маленький український прапорець. Вони з криком та лайкою наказували нам, щоб ми справили на нього потреби, а після нашої відмови – кинули його на землю, довго топтали і плювали на прапорець, а нас побили...».

Житомирська область

8. Іван Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 21 добу)

«...Здійснювали психологічний тиск, погрожували не тільки мені, але й моїй дружині через соціальні мережі...».

9. Віктор В. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 49 діб)

«...З полонених систематично знущалися, принижували їх честь і гідність, на допитах змушували нявкати, гавкати. Усі ці моральні приниження супроводжувалися фізичним насильством...».

10. Володимир Г. (волонтер, у полоні перебував 61 добу)

«...Постійно психологічно тиснули погрозами розстрілу, намагалися завербувати до лав НЗФ, погрожували також розправою над рідними та близькими...».

11. Леонід Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 40 діб)

«...До мене та інших полонених постійно застосовували психологічний тиск, нам погрожували розправою над нашими родинами, крім цього, нас постійно схиляли перейти на бік бойовиків...».

12. Віталій Ж. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 102 доби)

«...Постійно чинили психологічний тиск, пропонували перейти на бік ворога та зрадити Батьківщині...».

13. Микола К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 18 дів)

«...Усіх полонених примушували перейти на бік сепаратистів, особливо тяжким було становище полонених військовослужбовців – мешканців Донецької та Луганської областей; їх не тільки били, але й погрожували, що вчинять фізичне насильство над їхніми родичами...».

14. Дмитро Р. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 67 дів)

«...Бойовики постійно психологічно тиснули на полонених. Нас залякували розправою над рідними, розстрілами після нашого визволення з полону, тричі імітували мій розстріл...».

15. Дмитро С. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 31 добу)

«...Увесь час на мене психологічно тиснули, а саме – погрожували розстрілом та фізичними насиллям...».

16. Василь С. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 136 дів)

«...Постійно чинили морально-психологічний тиск з метою вербування на сторону НЗФ. Залякували, що після нашого звільнення та повернення на підконтрольну Україні територію нас фізично знищать або відправлять на лікування до психіатричних лікарень. Крім цього, залякували, що мають відомості про наших близьких, тому за необхідності можуть з ними розправитися, наприклад, підірвати будинок...».

17. Віталій Т. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 39 дів)

«...На мене постійно психологічно тиснули, змушуючи перейти на сторону бойовиків НЗФ та навчати їхні танкові екіпажі. Постійно погрожували смертю...».

Запорізька область

18. Володимир М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 51 добу)

«...Полонених не тільки били, на них постійно психологічно тиснули – змушували переходити на їхній бік (погрожували розстрілом, обіцяли прив'язати до дерев під час обстрілів або надіслати нас по частинах нашим рідним у конвертах). Ті, хто погодився, потім приходили та погрожували своїм колишнім побратимам-полоненим (погрожували, що знають, де живуть їхні сім'ї)...».

Одеська область

19. Анатолій Ю. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 днів)

«...Під час допитів (по одному в присутності озброєних бойовиків) полонених знімали на відео, а потім відео викладали на Ютубі. Під час допитів, крім воєнної інформації, збирали дані про батьків, родичів та їхні контактні телефони (після повернення додому я дізнався, що з мого телефону надходила інформація друзям про те, що мені прострелили ногу і я стікаю кров'ю). У полоні до нас приїздили представники російських ЗМІ, ми відмовлялися давати інтерв'ю, проте зйомку все одно вони проводили...».

Черкаська область

20. Андрій А. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 8 днів)

«...Був психологічний тиск, у тому числі виходили на телефонний зв'язок з нашими родичами, вимагали гроші...».

21. Сергій Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 19 днів)

«...Відбувався постійно моральний тиск як на мене, так і моїх близьких, постійно погрожували...».

22. Іван Ж. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 26 днів)

«...До полонених застосовували заходи фізичного впливу та морального тиску, у тому числі шантаж наших родичів з вимогою викупу».

23. Валерій М. (волонтер, у полоні перебував 101 добу)

«...Психологічний тиск був постійним у найжахливіших формах (від систематичних усних образ до погроз та імітації розстрілу)...».

Чернігівська область

24-25. Андрій Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 115 днів) та Дмитро М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 129 днів)

«...Бойовики любили знущатися з українських полонених. Після побиття змушували стрибати та присідати (не зважали на те, що серед полонених були поранені). Вони бачили їхній біль, тому "для рівноправ'я" ще одному українському військовополоненому Андрію Б. пробили ногу ножом та засипали її перцем...».

26. Андрій Д. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 56 діб)

«...Окрім жорстокого побиття, постійно здійснювали психологічний тиск. Одного разу, коли я був прикутий кайданками до батареї, кинули біля мене труп українського бійця з батальйону "Айдар" (щоб психологічно придушити)...».

27. Дмитро К. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 98 діб)

«...Нас постійно били ногами, руками, зброєю. Постійно заявляли, що в Україну більше ми не повернемося. Для залякування демонстрували відео із записом жахливих тортур над іншими українськими полоненими...».

28. Олександр Т. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 33 доби)

«...Під час допитів мене та інших полонених постійно били та знущалися. Лякали, що живим з полону я не повернуся. Примушували відповідати на питання у потрібному для бойовиків контексті (при цьому робили відеозапис)...».

29. Ігор Т. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 8 діб)

«...У полоні постійно погрожували розстрілом, одного разу імітували розстріл. Також постійно тиснули перейти на бік бойовиків ЛНР...».

Закарпатська область

30. Анатолій Р. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 18 діб)

«...З полонених постійно знущалися. Так, вечорами до нас заходили бойовики напідпитку та змушували розбивати скляні пляшки з-під шампанського об голову. Або просто стріляли над головами, щоб полякати. З особливою жорстокістю знущалися з бійців українських аеромобільних військ...».

Луганська область

31-33. Андрій, Ольга та Віктор Х. (цивільні, у полоні перебували 10 діб)

«...На допит нас викликали тільки на четверту добу. Допитував офіцер російської армії (був одягнутий у форму підполковника зі знаками розрізнення ПС РФ). Під час допитів вимагали припинити проукраїнські розмови серед кола спілкування нашої родини, постійно погрожували. Ми неодноразово чули через стіну, як катували інших полонених (крики осіб, яких били)...».

Івано-Франківська область

34. Роман Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 5 дів)

«...У полон нас захопили російські козаки з т.зв. "Війська Донського", утримували у т.зв. "військовій комендатурі" в м. Луганськ. Протягом усього полону на мене чинили фізичний та психологічний тиск. Під час допиту заводили в кімнату, де були озброєні бойовики. Один з них дістав пістолет, приставив до мого коліна та погрожував прострілити його в разі, якщо я відмовлюся відповідати на їхні запитання. Лякали, що з полоненими "укропами" ніхто "гратися не буде", відразу розстріляють...».

35. Сергій Б. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 12 дів)

«...Психологічний тиск чинився постійно, називали полонених "укропами", "бандерівцями", погрожували розстрілом, розрізанням на шматки, кидали в приміщення, де нас утримували, гранати без запалів (щоб подивитися на реакцію полонених). Полонених офіцерів ЗСУ декілька разів виводили на розстріл, при цьому стріляли навколо статури, після чого знову відводили до підвалу. Бойовики змушували усіх полонених (навіть поранених) працювати – ми розбирали розбомблений склад боєприпасів, до того ж ризикуючи життям. Терористи знали про таку небезпеку, але змушували силою нас це робити. Під час допитів пропонували перейти на бік терористів, обіцяли заробітну плату по 500 доларів США та квартири у м. Донецьк...».

36. Олег І. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 19 дів)

«...На полонених постійно психологічно тиснули. Залякували, всіляко знущалися, погрожували фізичною стратою, здійснювали постріли зі стрілецької зброї над нашими головами, змушували працювати, у тому числі поранених полонених (проводили демонтаж розвалених приміщень в м. Сніжне)...».

37. Андрій М. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 22 доби)

«...У полон я потрапив під час виходу українських військ з м. Іловайськ. Наш підрозділ потрапив під обстріл російських військ, під час евакуації поранених мене затримали бойовики ДНР. Каткування почалися з перших хвилин полону: усіх затриманих, у т.ч. поранених українських бійців, жорстоко побили, наносячи удари руками, ногами, зброєю. Поранених били по ранах, завдаючи їм нестерпного білю. Бойовики ДНР відкрито мародерствували, забираючи в полонених

гроші, одяг, цінні речі, у т.ч. натільні хрестики та обручки. Нас відвезли в підвал на базу терористів в сел. Старобешеве, де катування продовжувалося. Через дві доби полонених відправили до м. Донецьк (підвал колишнього УСБУ). Побої були системні, постійним був і психологічний тиск...».

38-39. Віталій О. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 20 днів) та Михайло А. (цивільний, у полоні перебував 22 доби)

«...Після жорстоких катувань полонених змушували давати інтерв'ю російським журналістам – нібито ми наводили артилерію української армії на житлові квартали м. Донецьк (є відео в Ютубі). Полонених, у т.ч. і нас, під страхом розстрілу вивели на т.зв. "парад" 24.08.2014 року. Перед цим фарсом полонених особисто інструктував Ходаковський, командир терористичного загону "Восток", а також співробітник т.зв. МГБ ДНР на прізвище "Нос". Попереджали, що в разі, якщо хтось з полонених "испортит телевизионную картинку для жителей России и Донбасса", усіх закатують. Серед бойовиків, які здійснювали охорону під час проведення ганебного "параду військовополонених у Донецьку" були громадяни РФ (особи кавказької національності, імовірно за все чеченської)...».

Миколаївська область

40. Віталій Г. (військовослужбовець ЗСУ, у полоні перебував 68 днів)

«...У полоні мене допитували співробітники т.зв. контррозвідки ДНР, які використовували щодо полонених різні способи – від побиття і залякування до обіцянок у разі переходу на їхній бік надати "новий танк сучасної модифікації" (їм було відомо, що я танкіст). Також наполегливо цікавилися майновим статусом моєї родини, як потім з'ясувалося, для організації мого викупу з полону рідними)...».

41-53. Юрій Н. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 182 доби), Віктор О. (військовослужбовець Національної гвардії України, у полоні перебував 22 доби), Олександр Б., Олександр Д., Максим К., Ігор В., Микола К., Олександр Л., Роман М., Андрій Б., Олексій Г., Олег К., Леонід Ч. (військовослужбовці Національної гвардії України, у полоні перебували 5 днів)

«...Під час допитів постійно залякували застосуванням фізичного насилля, всіляко принижували та знущалися...».

EVIDENCE GIVEN BY UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD
CAPTIVE BY TERRORIST GROUPS ON THE TERRITORY OF
ORDLO,
**ON THE MILITARY AGRESSION OF THE RUSSIAN
FEDERATION AGAINST UKRAINE**

KHARKIV OBLAST

1. Oleksii A. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...I was taken prisoner during the withdrawal of our troops from Ilovaisk. Our battalion was given an order to withdraw via "green corridor". Near the village of Krasnoselskoye we got under the fire of "Grads", tanks and heavy artillery of the Russian Armed forces. Suffering great loses and under heavy fire we broke through into the village and then the locals told us it was occupied by the Russian professional officers. There was a battle between the Russian cadre officers and our fighters in which we killed 17 or 18 Russian soldiers (there is a video on You tube). But the Russians brought up more troops – paratroopers and tanks. We had to yield ourselves prisoners. During my being held captive the Russian soldiers did not conceal the fact they belonged to the Russian Army – they said what Russian cities they were from and what their military unit was. Also they boasted that they were paid triple salary (60,000 – 70,000 roubles, tank men and paratroopers). There were thousands of Russian troops near Ilovaisk...”

2. Anton A. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

“...I know about the cases of torturing of Ukrainian military prisoners by some Russian citizens, for example one of them was Valeriy, his call name was “Maniak...”

3. Ivan B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 84 days)

“...Our group of three (I, Ch. Oleh, S. Mykola) were taken prisoners after a fight with the enemy group which consisted of the Russian (obvious Russian accent, red beards, Russian flags on tactical backpacks)...”

4. Vitalii H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 70 days)

“...The shelling of our positions (near Ilovaisk) from "Grads" and "Uragan" systems was from 00.00 till 03.00. At 12.30 the military column (about 60

armoured vehicles) and 700 militants without insignias moved towards us. As we learned later they were Russian units – the Intellegence Battalion of Pskov Division of the Airborn forces. The commanding officer of the unit offered us to give up or he would give an order to destroy us. On capture we were moved to the territory of Russia, near the city of Taganrog, and in 2 days we were moved to the village of Snizhne, Donetsk oblast...”.

5. Maksym D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

“...Together with other members of the "Donbass" batallion I was taken prisoner by the Russian servicemen, who handed us over to DPR militants...”.

6. Andrii D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 119 days)

“...There were Russian citizens among the LPR militants, who took me prisoner together with 5 servicemen of the Armed forces of Ukraine (they had obvious Russian accent, some of the militants said they were Russian)...”.

7. Stanislav N. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

“...Both local militants from Donetsk and Luhansk oblasts and Russian citizens tortured the captives...”.

8. Roman Ch. (Ukrainian journalist, was held captive for 117 days)

“...I and my colleagues were apprehended by a militant called "Crazy" ("Beshennij"). He boasted that he himself had killed many "ukrops" (Ukrainian nationals). He also said he used to fight in Chechnya, the Russian Federation and that he was Russian, and worked for the Russian GRU. As I got to know later he lived in Russia, near Essentuki-Mineralnye Vody. I was held captive not far from the city of Rovenki, Luhansk oblast on the base of the so-called St. George Battalion (LPR). I often saw the cossacks of "The Great Don Army" (RF), soldiers with the insignia of the Russian Armed forces and with the marking "South Ossetia" with the Russian tricolor. I want to mention that lorries, loaded with weapons, arrived to this base steadily. The captives were forced to unload new machine guns, cartridges, mines, shells and rockets. No one concealed the fact that the weapon was from Russia. I also witnessed militants snatching cars and property of locals and then brought the stolen property to Russia. I was interrogated by the Russian career officers who didn't hide that fact. During the interrogations I was beaten on neck and ribs. Before the swap I was brought to the "Domino" hotel (Luhansk) where I spent about a month. There were only Russians

(20-30 people) in the hotel; it was a kind of a task force. Through the window I could see them training, practicing the seizure of objects and fighting. Some military high-ranking officials (as I could see from their conversations) came there too. In their conversations they said that "the way back home to Moscow by plane should be paid for by the "office"..."

ZHITOMIR OBLAST

9. Ivan B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 21 day)

"...I was taken prisoner by the Russian military who were from Caucasus. There were Russian nationals among militants – it was clear from their habits and accent..."

10. Volodymyr H. (a volunteer, was held captive for 61 day)

"...Russian nationals also tortured us. For example, I was interrogated by Misha, his call name "The Fifth". He informed me that he was a staff officer of the Russian secret services, that he lived in Moscow and boasted, that unlike Ukraine, the RF provided him fully and in case of his death in the Eastern Ukraine his family would be fully protected by the state..."

11. Vitalii Zh. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 102 days)

"...Russian nationals, whose accent disclosed them, took part in interrogations and investigative tortures. Russian servicemen of Chechen origin were particularly cruel..."

12. Leonid D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 40 days)

"...While being captive I met Russian citizens (servicemen, contract recruits of the Armed forces of Russian Federation). Not only did they introduce themselves as such, but they also wore Russian military uniform with the flag of Russian Federation on their chevrons. They enjoyed firing automatic guns at the pit with captives, they shot near their feet. Also, while I was held captive I was interrogated by representatives of Russian secret services, who offered me confidential collaboration for the benefit of those Russian secret services..."

13. Victor K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 138 days)

"...I was taken captive during a shooting attack at the column convoy of the Ukrainian Armed forces near the village Starolaspa, Donetsk Oblast, and was held captive for 120 days. I was wounded during the attack, and I was taken captive by servicemen of Pskov Division of Airborne forces of the RF

Armed forces. Apart from that, while being captive I was interrogated by representatives of Federal Security Service (FSB) of the Russian Federation, namely by a person with a call name “Kyiv”...”.

14. Oleksandr L. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 25 days)

“... I was repeatedly interrogated by representatives of Russian secret services: first time it was right after I was taken captive (I had been wounded and was held in a hospital) in the town Snizhne, Donetsk Oblast; next time it was one day before I was swapped...”

15. Serhii M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 50 days)

“...Russian nationals were directly involved in investigative tortures...”

16. Dmytro R. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 67 days)

“...Russian nationals were directly involved in investigative tortures. My judgment is based on their accent, Russian military uniform, special equipment. Apart from that, I came across Buryat nationals from Russia as part of the LPR illegal armed group...”.

17. Vasyl S. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 136 days)

“... While I was held captive, I was several times interrogated by the people, who, according to the militants’ words, were investigators of Russian secret services...”.

18. Vitalii T. (the Armed forces of Ukraine serviceman, was held captive for 39 days)

“...Tortures of captives were a common practice, especially widespread among the representatives of Russian military intelligence. They used special military equipment – specific rubber gloves which don’t leave the marks on battered people. They didn’t conceal their citizenship, they even boasted it, and they wore Russian military chevrons. Apart from that, their actions bore the signs of special training, and they spoke with Russian accent...”

ZAPORIZHZHIA OBLAST

19. Ruslan V. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 11 days)

“... I was taken captive after a battle with Russian servicemen; at first I was brought from Ukraine to Russia, later – to the town Snizhne, Donetsk Oblast...”

20. Serhii V. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 40 days)

“...I was taken captive during a battle where Russian servicemen took part; they were well trained, disciplined, and were capable with weapons. They addressed each other by military ranks, and were distinguished by giving clear cut commands. Their uniform was without insignia, and the faces were covered with gauze dressings...”.

21. Oleksandr D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 51 days)

“...I was taken captive during a battle where Russian servicemen of Pskov Division of Airborne forces of the RF Armed forces took part...”.

22. Volodydmyr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 51 days)

“...I was taken captive after a battle with Russian servicemen of Pskov Division of Airborne forces of the RF Armed forces (2 squadrons, 2 tanks, 2 armoured vehicles, 1 armoured personnel carrier and mortar-guns...”.

23. Bohdan O. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 36 days)

“...Genuine Russian language was defined by intonations of some militants when they spoke. There was that chief warden with the call name “017” who wore the military uniform with Russian insignia...”.

24. Serhii U. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 51 days)

“...I was taken captive after a battle with Russian servicemen who were Buryat nationals. After being taken captive, I was brought from Ukraine to Russia, later – to the town Snizhne, Donetsk Oblast. A Russian citizen with the call name “017” was in charge of militants-wardens...”.

ODESSA OBLAST

25. Anatolii Yu. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 51 days)

“...I was taken captive near the town Debaltsevo; we were captured by the so-called “Don Cossacks” fro the Russian Federation (they had corresponding insignia on their hats and chevrons). The chief of the Cossacks said that “as no-one of his people died while taking us captive, he will hand over us in blank...”.

CHERKASSY OBLAST

26. Andrii V. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)

“...I was taken captive by the RF servicemen at the frontier post, then I was brought to the camp on the RF territory...”.

27. Valerii M. (a volunteer, was held captive for 101days)

“...The militants who captured us spoke Russian with regional accents of Riazan and Moscow. Besides there were men from the Caucasus. The Russians and Caucasians did not hide their nationality and behaved disdainfully, feeling they had authority. We were kept on the militant’s base of the so called St. George Battalion, near the town of Rovenky (composed of 30% of Russians)...”.

KHMELNYTSK OBLAST

28. Oleksii H. (the State border service of Ukraine serviceman, was held captive for 79 days)

“...While kept in captivity I saw many times the Russian Federation regular armed forces servicemen who did not conceal that they are the servicemen of the foreign country. They wore the uniform with the insignia of the Russian armed forces and waved their Russian Federation armed forces IDs...”.

CHERNIHIV OBLAST

29. Serhii B.(serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...During the military operation our subunit got into an ambush, laid by the regular servicemen from the Russian Federation(RF) (while in captivity we spoke to them and they promised to transfer us to the buffer zone, but in fact all imprisoned were handed to the LPR militants...”.

30-31. Andrii B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 115 days) and Dmytro M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 129 days)

“...We were captured after several round -the -clock combat operations defending the check-point, that was nearly 3 km from Horlivka. Our unit was successfully beating back the attacks of the terrorists till the moment they put forward tanks that used direct fire (as it turned out later on, this tanks were assigned to the RF armed forces, they carried the flags of Russia). The check-point was seized by the RF regular servicemen, the Chechen militants and the local separatists. What is more, the Chechen militants deliberately shot at some of my captured combat comrades below

knees. The fact that the militants parted the captives into several groups to give them as “presents” to their commanders is a demonstrative example. We found ourselves captured by the terrorist group of international brigade called “Piatnashka”. It should be mentioned that the process of our interrogations was regularly filmed by the representatives Russian media Life News and Russia-1...”.

32. Bohdan B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 3 days)

“...I was captured when I as a member of our unit was defending the post near Khrest (the town of Debaltsevo). In this battle we were captured by the Russian servicemen and the cossacks of "The Great Don Army"...”.

33. Tetiana B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 31 days)

“...I joined the armed forces voluntary, and got the appointment of medical instructor. I was captured while organizing the swap of wounded and killed soldiers between the Ukrainian armed forces and LPR militants. The swap was arranged in the light of the fact that there was a lot of wounded among the Ukrainian captives. I voluntary agreed to act as the truce envoy of our unit (the militants demanded that they would negotiate only with women). I was accompanied by a man (the chaplain). But when we approached the check-point of the terrorists we were captured by the RF servicemen of Caucasian origin who accused us of reconnaissance of their positions. Later on we learned that our captive soldiers planned to be swapped had been shot...”.

34. Andrii D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 56 days)

“...The captives have been tortured by the citizens of RF. The three militants who came to our cellar pronounced themselves the fraternal people and stressed that they came to liberate Donbas from the “banders”. But their fraternal love did not forbid them to torture and jeer at the Ukrainian captives. The Russian journalists and the representatives of foreign media met with us in the captivity (Gram Philips) and the militants specially instructed us to be ready for those reports...”.

35. Oleksandr K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 39 days).

“...In captivity I saw many times the RF Armed forces servicemen who did not conceal that they belong to the armed forces of the aggressor state. Besides the Russian officer in person interrogated me (clear Russian accent, military bearing and RF military uniform)...”.

36. Maksym K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...Representatives of the Russian Federation special services took part in the interrogations. They tried to persuade me by all possible means to defect to the DPR terrorists. I also saw personally combatants of Caucasus descent; those RF citizens were constantly menacing me with cold arms (“we’ll cut off your head)...”.

37. Ihor T. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...In the third decade of July our unit was sent to the Ukraine-Russia border (in the vicinity of Stanytsa Luhanska and Schastya) to provide cover for the column of the border patrol. We arrived at the place at 10 p.m.; next day at 1 a.m. we came under concentrated mortar fire from the territory of the RF that lasted for four hours; then “Kadyrovtsy” launched their offensive. I was captured after being severely injured with a frag. I witnessed barbarous treatment of war prisoners on behalf of the Russian servicemen – Chechen combatants of the RF. Those facts make me horror-stricken...”.

LUHANSK OBLAST

38-39. Andrii, Olha and Victor Kh. (civilians, were held captive for 10 days) “...At night eight armed men broke into our house; they forced all of us (father, mother and son) on the floor facedown and started to make a search. They took our documents, household appliances, money, and valuable things. After the search they put us in the car and took to the basement. As we later found out those armed men were the RF special services officers...”.

ZAKARPATTIA OBLAST

40. Anatolii R. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...A lot of servicemen and armoured vehicles (33 tanks) came in our rear. At first we thought it was our reinforcement, but then we got information that the Armed forces of Ukraine do not operate such tanks. “Grad” and mortar fire was launched from the territory of the RF and subsequently those tanks and servicemen (who were regular troops of the RF Armed Forces) assaulted and occupied our positions. All the Ukrainian captives were taken to the DPR through the territory of the RF (through Rostov-on-Don). Russian servicemen even did not disguise themselves; they said they came to help their fellow citizens in Ukraine. Immediately after the battle, when we

were captured, we asked Russian servicemen to let us bury our dead brothers but we were said “no”. They ordered to load the dead bodies onto the lorries just to blast them all...”.

41. Vitalii F. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...We occupied the high ground not far from Ilovaysk, were our unit was defeated by the regular servicemen of the RF Armed Forces in a severe fight. I remember how Russian troops came in. Those who survived in that battle were hiding in Dzerkalne, but the Russians captured us one by one. For the first three days we were kept in the field, and Russian officers interrogated the captives. They not only questioned us about military data but also collected information about our families. They offered us to take Russian citizenship. The Russians took away everything from us: telephones, money, documents, personal things, even wedding rings... I often get in touch with those guys who were in captivity together with me. Our main feeling is that people in Ukraine are not aware that in the ATO area real war is being waged by the Russian aggressor...”.

CHERNIVTSY OBLAST

42. Serhii B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...I was captured while our military unit was retreating from Luhansk airport (it happened not far from Vesela Tarasivka). We were taken into captivity by Russian mercenaries who’d came from the Caucasus, namely from Chechnya and Dagestan. They even did not disguise themselves and told that they came to help the fraternal people. When we were captured they beat us ruthlessly. They beat us afterwards as well and they did it on a regular basis...”.

L’VIV OBLAST

43. Liubomyr H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 219 days)

“...We were beaten all the time, sometimes the tortures had been lasting for 10 hours. For several times there was an imitation of captives’ execution and torture with the use of irons. I was beaten repeatedly just because of the reason that there were patriotic illustrations on my pages in the social networks. The “Oplot” militants and Buryats from the Russian military units revealed the greatest cruelty while torturing...”.

44. Yurii D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 119 days)

“...He was captured together with other servicemen of the Armed Forces of Ukraine and soldiers from “Donbas” volunteer battalion during the retreat from the city of Ilovaysk. We’d got into an ambush; we’d been fighting for the whole day, but then were surrounded and had to surrender. We were captured by the paratroopers of the Russian Air Force Division from Pskov. I saw their military identity cards with my own eyes. In a day we were handed by the Russians over to DPR militants, the captives were thrown to the cellar of the former SSU Department in Donetsk Oblast...”

45. Vasyl P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 20 days)

“...I was captured near Dzerkalne village in Donetsk oblast, our battalion fell into ambush arranged by the servicemen of the RF armed Forces. These were regular units from Russia (the paratroopers). I was impressed by the fact that after we’d been captured, the Russians started looting – they took away our personal belongings, watches, money, phones...”

46. Oleksandr Yu. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 67 days)

“...At the time of my being held in captivity I repeatedly saw the terrorists of Caucasian appearance who boasted of being ‘from the great Russia’. These people were constantly putting psychological pressure on the captives and took part in the tortures...”

IVANO-FRANKIVSK OBLAST

47. Vasyl A. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 6 days)

“...Our unit got into an ambush, my armored personnel carrier was shot down, as a result of this, 14 persons died and the others were taken prisoners. We were taken to Alchevsk, there we were formed up on the road (on bended knees). Later on appeared the leader of the terrorists Zaharcheko; he humiliated us in every possible way, used obscene words and under the threat of shooting, ordered the captives to tell the distorted information about Ukraine in the interview for the journalists of Life News (they were waiting nearby). For this reason every captive had been given the texts prepared beforehand...”

48. Serhii B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 12 days)

“...My military unit got into an ambush, organized by the Armed forces of the Russian Federation near Chumaky village in Donetsk oblast (up to 10 tanks T-72, up to 30 infantry combat vehicle-2 and about 500 servicemen of the Russian Armed forces...”

49. Roman B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)

“...We were taken in captivity by so-called "Russian Don Cossacks", and were held in "military commandant's office" in the city of Luhansk. When being in captivity I underwent physical and psychological pressure. Thus, during the interrogation I was brought into the room where the armed Russians were. One of them took out a gun, put it to my knees and threatened to send a bullet through it if I refused to answer their questions. They scared us that nobody would "play" with captives "ukrops" (the Ukrainian Armed Forces servicemen), everyone would be immediately shot...”.

50. Ihor G. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)

“...I was taken prisoner during the defense of Debaltseve town; we were captured by the Russian military men (I concluded that judging by their uniforms, poise, style of conversation and the specific dialect)...”.

51. Oleh I. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 19 days)

“...I was taken prisoner near Dzerkalne town, in Donetsk Oblast. My unit got under the enemy artillery fire (firing was conducted by means of heavy artillery from the territory of the Russian Federation). We were surrounded by the regular Russian troops after the battle (with substantial casualties and the lack of ammunition) we were taken prisoners. The Russians had taken all the prisoners' valuables and after two days we were passed to the DNR militants; these days we were kept in the field with no food and water...”.

52. Andrii M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 22 days)

“...I was taken prisoner when the Ukrainian troops were leaving the city of Ilovaisk. Our unit came under fire from the Russian troops and during the evacuation of the wounded I was detained by the Russian soldiers and militants from Donetsk People's Republic (DPR). Torturing started from the very first minutes of captivity: all detainees, including wounded Ukrainian soldiers, were violently beaten by means of punches, kicks, weapons. The wounded were hit upon their wounds, that resulted in their suffering from unbearable pain. Russians and militants of DPR were openly looting, taking captives' money, clothes, valuables, including crosses and wedding rings. We were taken to the cellar, situated at the terrorist base in the village of Starobeshevo, where the tortures continued. They were beating us systematically, exerting a constant psychological pressure upon us...”.

53. Yevhen U. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 18 days)

“...I was captured in Ilovaisk city. Our battalion was surrounded by the Armed forces of the Russian Federation. After extensive bombing the Russian paratroopers and tanks entered our position and captured the remains of our battalion (60 persons). The Russians had many heavy armored vehicles and infantry. Three days later the Russian soldiers brought us across the territory of Russia to Snizhne city and handed us to the militants of DPR...”.

54. Ruslan T. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 112 days)

“...I and my colleagues were captured by the RF Armed forces servicemen. Our unit was shielding Illovaysk, as at that moment the Russian armed forces started assaulting the city. The battles had been lasting for a few days and then we were surrounded. There were a lot of wounded people among us, the Russians knew about that and didn't miss that opportunity. Their officer, with a call name “Lisa (Fox)” offered us to surrender, swearing to give the first aid to the wounded and to take all Ukrainian warriors to the buffer zone and hand them to the Ukrainian Armed forces. But it was a lie. Russians (they didn't even conceal their belonging to the Russian Armed forces and were wearing Russian uniform) divided the captive Ukrainian servicemen according to the units and handed all the volunteer battalions' warriors to militants of so-called DPR...”.

MYKOLAYIV OBLAST

55. Vitalii H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 68 days)

“...After my being captured the militants of the “Oplot” took me to Horlivka town. While convoying the city several men looking like Mongols and wearing Russian military uniform (they were “buryats”, as it was told later) approached me and immediately started to hit me against my face using the clubs of their assault rifles. I was astonished by the fact that at the same time “buryats” started asking me questions like “why did you come to our land?” While being captured I saw (in Vuglehirsk city and Horlivka city) a lot of regular officers of the Armed forces of Russia (I could judge their belonging to the aggressor-country by their Russian military uniform and their accent)...”.

56-65. Oleksandr B., Oleksandr D, Maksym K., Igor V., Mykola K., Oleksandr L., Roman M., Andrii B., Oleksii H., Oleh K. (military servicemen of the National Guard of Ukraine, were held captive for 5 days)

“...Our unit was surrounded by the enemy near Voykove village, Amvrosiivskyi region, Donetsk Oblast and was captured by the military personnel of the Armed forces of the Russian Federation. They searched us

(took away our personal belongings, money, phones, flak jackets, helmets) and brought us by car to Russia, then we were placed in the field next to the camp of the Russian troops. The interrogations were conducted by the officers of the Russian Federation Armed Forces, which used to beat us and exerted a psychological pressure upon us – they offered us a refugee status and later citizenship in the Russian Federation. The Russians used both psychological pressure and physical violence. Thus, after we had complained about our living conditions in captivity, the Russian military personnel took us out into the field at night and committed beatings. It was done by the Chechens. The prisoners were beaten even because of their speaking Ukrainian...”.

66-67. Yurii N. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 182 days) and Viktor O. (soldier of the National Guard of Ukraine, was held captive for 22 days)

“...We were taken prisoners during conducting reconnaissance, we were captured by the soldiers of the Russian Federation Armed forces (Russian military uniform, equipment; they turned out to belong to a composite unit made up of Dagestans and Ajarians, their commander possessed a code name ‘Kizliar’; they had undergone their preparatory military training before moving to the territory of Ukraine somewhere in Rostow oblast). During the first two days in captivity the Russians kept us (6 Ukrainian warriors) in chains in the forest, they’d roped us to the tree. They made us dig their fortifications, threatened to shoot us down. Later on, they transported us through the Russian territory to Snizhne city in Donetsk Oblast and handed us to the militants of illegal armed formations from Donetsk People’s Republic...”.

68. Leonid Ch. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 5 days) “...Our unit began to move towards the blockhouse (Amvroshivskyi region of Donetsk Oblast), but was captivated by the Russian Federation military personnel (armed fighters in Russian military uniform with the distinguishing signs of the Russian Airborne troops). After being captured we were taken to the Russian Federation territory, to their military camps. All of the captives were undressed and accurately examined on the matter if they had any pro-Ukrainian tattoos or marks from the sniper’s rifle (they were looking for Ukrainian snipers). Afterwards we were examined by the officers of the Russian Armed forces and the Federal Security Service operatives. They were interested in the location of Ukrainian fighting positions, their role during the fights, the completeness of the military equipment and manning. During the examination the Russians proposed to stay in Russia and threatened us that after being brought back to Ukraine, all of the former captives would be taken into prison...”.

**EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD
CAPTIVE BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS ON THE
TERRITORY OF OCCUPIED REGIONS OF DONETSK AND
LUHANSK OBLASTS,
ON INHUMAN DETENTION CONDITIONS**

KHARKIV OBLAST

1. Oleksii A. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...We spent the first night in captivity in a field, the wounded felt the worst. It was very cold there, medical aid wasn’t provided. That is why our four wounded soldiers died during the night, they could have been saved. After that we were kept in the basement of the former regional department of the Security Service of Ukraine in Donetsk Oblast...”

2. Anton A. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

“...We were kept in a garage, the roof was leaking, we slept on the floor on old mattresses. They fed us 1-2 times a day. There were no elementary sanitary conditions...”

3. Ivan B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 84 days)

“...I was held captive in the basement for 17 days. I couldn’t see anybody because I was blindfolded. Then I was brought to commandant’s office of militants, situated in an old terrarium building in Luhansk. I spent the whole time in a solitary cell without any windows and ventilation. They fed us once a day; I had a shower for the first time one and a half months after being captured...”

4. Vitalii G. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 70 days)

“...In the town Snizhne we were kept in a former isolation detention cell of The Ministry of Internal Affairs and in car boxes (about 200 people). They fed us once a day – 2 spoons of porridge and a slice of bread. In fact they didn’t provide us with medical aid; once in a while they gave us some common pills (for cold). Sanitary conditions were awful...”

5. Maksym D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

“...I was held captive in the town Perevalsk, Luhansk Oblast, in a utility room of the casino ‘Tornado’. The roof was leaking, we slept on the floor, and we used a 10-liter canister as a toilet...”

6. Andrii D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 119 days)

“...We were held captive in the basement of the former Donetsk regional department of the Security Service of Ukraine. There were 4-5 people sleeping on plank beds, others slept on the concrete floor. They fed us 1-2 times a day: 40-50 grams of bread and some spoonfuls of porridge. There was no medical aid except for some brilliant green and iodine that were given to our captive medical men for them to provide the wounded with first aid. One toilet for 110 captives and one cold water tap were the one sanitary conditions we had ...”.

7. Stanislav N. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

“...After being captured we were held in barracks, had to sleep on the floor, had one meal a day, practically there was no medical aid – only brilliant green and iodine to cure beatings. There were no sanitary conditions, we had to ease oneself to the small water bottle...”.

ZHYTOMYR OBLAST

8. Ivan B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 21 days)

“...While being held captive (for almost 2 years) I changed several places of detention. Firstly it was the vault of the building of former Donetsk regional department of the Security Service of Ukraine , then the vault of the building of so-called Donetsk Peoples Republic Intelligence (the building earlier was owned by Renat Achmetov). Afterwards I was taken to the vault of the building of the so-called Donetsk National Republic Republican Guard Headquarters, then to the vault of some organization, its representatives also called themselves intelligence officers. After that I found myself in the vault of the so-called Special Department of the Ministry of the State Security of “DNR”, based in the building of Donetsk Television Broadcasting center. It was a nightmare. Practically at all places there were no sanitary conditions, the militants were constantly brutalizing me, for some period of time I stayed in the vault undressed, handcuffed ,with the bag on my head...”.

9. Victor V. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 49 days)

“...I was in captivity in the vault of the building of the former Donetsk regional Department of the Security Service of Ukraine. Taking a meal was like a torment – they gave half of the bucket of porridge and one loaf of bread for 200 Ukrainian captives. Medical aid was provided only to the seriously wounded captives, who were not taken to hospital. but stayed with us No cleaning or disinfection was made in any room of the vault, they were in a complete unsanitary conditions...”.

10. Volodymyr G. (volunteer, was held captive for 61 days)

“...The detention conditions were inhuman. I was kept in the dog kennel, later in the vault. No medical aid was provided, only after interrogation with tortures they called a nurse (as I fainted)...”.

11. Serhii G. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...I was in captivity in the vault of Donetsk city. There were 108 people including me on the space of 100 m². There were no sanitary conditions for keeping so many people in the vault. We even do the deeds in the vault. Food was very poor; we had only one meal in two days. Moreover, every time the militants added diesel fuel into the porridge. Medical aid practically was not provided...”.

12. Leonid D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 40 days)

“...We were kept in a hole of 2 meters high and 2 meters long not far from Marynivka village of Donetsk oblast (9 people). Later we were taken to the prison cell in the former regional department of Ministry of Internal Affairs, afterwards to the former archival depository of Donetsk regional Security Service of Ukraine Department. The living conditions were extremely severe, there was no medical aid. For instance, when during my captivity in a hole the militants of Chechen nationality, citizens of Russian Federation, split my eye, it was stitched in the field with handy materials by my captive comrades. Sanitary conditions during all captivity period were awful; the natural needs were made in the place of detention...”.

13. Vitalii Zh. (serviceman the of Armed forces of Ukraine, was held captive for 102 days)

“...All the time I was held captive in the basement of the old building of the former SSU Department in Donetsk Oblast. The conditions of my imprisonment were terrible. We slept on the cardboard on the concrete floor...”.

14. Olexandr K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 8 days)

“...At first they kept me in the administrative building of the Military Recruitment office in the city of Snizhne, Donetsk Oblast, in a dog cage, then – in a cell of the police building in Donetsk. The conditions were extremely terrible; they always exerted psychological pressure upon us and were beating us...”.

15. Oleh K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 123 days)

“...I had been held in captivity in the cellar of the former SSU building in Donetsk Oblast, and after some time I was brought to the cellar of Donetsk plant of isolation materials. The food was inadequate (and given once per day). Sanitary conditions had nothing to do with appropriate conditions for human beings. I did not apply for medical help, because such applications caused the negative attitude of the militants (beating hostages). As for me, I was not only beaten, but abused as well...”.

16. Mykola K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 18 days)

“...Being captive I was held in an iron cage that was 2 meters wide and 2 meters long together with other 16 hostages...”.

17. Serhii K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)

“...I was taken prisoner when the Ukrainian troops were withdrawn from Debaltseve, and was held captive for 6 days. Together with more than 30 other people we were kept in non-residential premises 4 by 6 meters in size, situated in the city zoo in Luhansk. During the first three days we were eating only dried bread; then we were given porridge once a day. Only seriously wounded persons were given the first aid, though they were staying with other prisoners...”.

18. Oleh M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 18 days)

“...I was kept together with other prisoners in the basement of the former police school in Donetsk. The sanitary conditions were appalling – food made of stale products, no medical care, no water and toilet at all...”.

19. Serhii M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 50 days)

“...I was kept in different places (a basement, a cell in the detention centre, a pit), but the sanitary conditions were appalling (both in terms of food and health care), to be more precise, they were missing at all...”.

20. Oleksandr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 18 days) “...I was kept in the basement of the former Academy of the Interior Ministry in Donetsk. In fact, being in captivity for me was a survival in inhuman conditions...”.

21. Dmytro R. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 67 days)

“...I was kept captive in the isolation cell of Krasnodonsk regional police office and later I was transferred to the territory of one of the military bases in city of Luhansk, where I was kept in the former cheap... The conditions of captivity were difficult, hunger, unsanitary and inhumane treatment...”.

22. Dmytro S. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 31 days)

“...I was held in captivity in a metal cage on the territory of the former Military commandant's office in Snizhne city of Donetsk Oblast. The cage was 2 to 3 meters in size, 13 captives could be held there simultaneously. We were given food 1-2 times a day – a cup of porridge and a slice of bread, we slept on the floor in turn...”.

23. Vasyl S. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 136 days)

“...I was kept captive in the premises of Department of SSU in Donetsk city. The conditions were extremely dreadful; we suffered from all-time oxygen deficiency, moisture and fungus. Cereals and water were our food in most cases. The captives often fainted because of hunger...”.

24. Vitalii T. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 39 days)

“...I was kept captive in the iron cage on the grounds of the former military recruitment office in the city of Snizhne, Donetsk Oblast. The size of the cage was 2 meters wide and 3 meters long and there were 60 captives all at the same time. Then I was transferred to the premise of archive of former Department of SSU in the Donetsk Oblast. The food was awful (spoiled products) and consequently captives had food poisoning. We were given the minimal portions of stale bread and water. In fact, there were no sanitary conditions. We had to urinate into plastic bottles, if we need to “do number two” – we were taken out into the street and militants who had just returned from warfare were beating us. They vented gull on us. Medical assistance was not provided at all...”.

ZAPORIZHZHIA OBLAST

25. Ruslan V. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 11 days)

“...In Snizhne city captives were placed into the isolation detention cells (in the cage of 7 square meters in size with other 6 captives at the same time). We ate once a day, it was cereal and water (sometimes we had no spoons). Medical assistance was provided by our captured doctor...”.

26. Anatolii V. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 21 days)

“...The first three days of captivity we were kept in the open field, where ate watermelons from nearby plantations. Then captives were transported to the town of Snizhne in Donetsk oblast, where they were held in the lock-up garage of the former local department of the Ministry of Internal Affairs (100 people in one garage). We ourselves made plank beds out of the materials at hand. Captivity was a continuous chain of horror...”.

27. Serhii V. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 40 days)

“...At first we were held in isolation detention facility at Snizhne local department of the Ministry of Internal Affairs, and then we were moved to the boxes in the yard. Sanitary conditions of detention were extremely poor. We slept on the concrete floor, then – on the pallets. Food was very scarce – 1-2 times a day – underdone porridge, stale bread and dirty water. Almost every day we were forcefully taken out to work in the city (street cleaning, cleaning of the litter bins, reinterment of the dead and other hard work). Then I was transferred to the former Department of the SSU in Donetsk oblast, where about 200 prisoners were held. We were held in the former archive room, on the metal berth...”.

28. Oleksandr D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 51 days)

“...In captivity I was held at first in solitary cell in the town of Snizhne, Donetsk oblast. Food was given 2 times a day – porridge, potatoes, 1 piece of bread. Later I was moved to Donetsk, where was held in the former archive room of the Department of the SSU in Donetsk oblast. There were no sanitary facilities, from 50 to 150 people were held in the room. Being wounded, for nearly 2 weeks I laid on the floor without any medical assistance...”.

29. Volodymyr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 51 days)

“...After taken captive, we were moved to the town of Snizhne, Donetsk oblast (there were about 40-50 prisoners in one isolation detention cell). Food was given only in the evenings (a piece of bread and three tablespoons of potato). When we were transported to Donetsk, we were held at the former archive room of the SSU Department in Donetsk oblast. Medical assistance was provided only for seriously wounded people by doctors from among the captives. There were no sanitary facilities...”.

30. Serhii U. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 51 days)

“...We slept on the pallets on the floor in the lock-up farages, there were no sanitary facilities at all, we ate once a day – porridge (cooked by ourselves from cereals), bread and water. Every day we were forced to work from 7 am till the nightfall – we did street cleaning, cleaning of drifts, digging out the "200"...”.

ODESSA OBLAST

31. Valerii P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 4 days)

“...We were kept like a cattle in a former weapon storage room in the barracks of MIA school, food was given once a day, there were no sanitary facilities...”.

32. Oleksandr Ya. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 152 days)

“...After taken captive we were held in Snizhne city of Donetsk Oblast in the former local police department. As I was an officer, I was transferred to the administrative building of the former SSU Department in Donetsk Oblast (the archive building). I was fed twice a day (since August till December of 2014 I received a slice of bread and a cup of porridge per day, then a loaf of bread and some cereal). I could take water when going to the toilet. The medical aid was the most primitive one (just medicines for flu)...”.

CHERKASY OBLAST

33. Andrii A. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 8 days)

“...I was held in captivity for 7 days, kept in a room for storing weapons, in a basement; there were unsanitary conditions. The wounded didn't get any medical treatment, they could be only bandaged. We were given one mess tin for two persons; we had no conditions for sleeping...”.

34. Serhii B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 36 days)

“...I was taken prisoner while rescuing a wounded from "Donbas" battalion as a volunteer after Russian military men had shelled our positions. In the early days I was in a cubicle of the factory, sleeping on the concrete floor; there was no toilet (only a jar and a package for the needs). Then I was taken to the former Regional Department of the Security Service of Ukraine in Donetsk Oblast (a basement). There were not only 101 captives from "Donbas" battalion, but there were others as well. In total, there were 24 bunks for sleeping, so many of us slept on the floor, some of us – sitting on chairs, and we didn't have any mattresses or blankets. All the military

clothes were taken away from the captives; in return, we got some clothes of the wardens – just some rags. We were fed 2 times per day – ground cereal porridge and a loaf of bread for 10 people...”

35. Serhii G. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 19 days)

“...When I was held in captivity I had my wounded eyeball pulled out, but almost immediately after the surgery I was moved to the basement, and then to the room for storing weapons at "Vostok " battalion base. We had water (2 liters for two people) and a mess tin of porridge for 7 people. We were not provided with any medical aid. Sanitary conditions were terrible...”

36. Ivan Zh. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 26 days)

“...Detention conditions were awful and did not meet sanitary standards. I was kept in the basement of the former Security Service Regional Department, where one could feel an unbearable smell of sewage. The doctors of the militants did not want to examine the captives as they shared radical pro-Russian views...”

37. Valerii M. (volunteer, was held captive for 101 days)

“...I was taken prisoner during the organization of Ukrainian captives' release in LPR (participated as a minister of Holy Trinity Cathedral of the UOC-KP) with 3 representatives of the Ukrainian mass media – Ivanenko Anna (Kyiv), Zotsenko Nazar (Kyiv) Cheremskii Nazar (Kharkiv). In fact, the LPR militants pretending to be the organization of prisoners swap, by deceit, enticed us into the controlled territory and captured us. However, they did everything to make our captivity unknown for anybody (we weren't shown to anybody, we weren't registered). When in captivity I was held in different cellars, it was wet and very cold there; we slept on the ground or concrete floor. There were no sanitary conditions (an empty bottle for "urination")...”

38. Oleksander O. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 37 days)

“...When being held in captivity, initially we were kept in the basement of the private house, then – in the fountain of the private cafe. When I was held captive, the militants forced me to construct their operational sites. They exerted pressure on me and were beating me...”

KHMELNITSKYI OBLAST

39. Oleksander M. (serviceman, was held captive for 292 days)

“...I was taken captive during the defense of the terminal of Donetsk airport. They held me in captivity in the basement (shooting gallery of the SBU department in Donetsk Oblast). The conditions were extremely awful: personal hygiene places were absent, bad food (spoiled porridge once a day);

there weren't any places for having a rest (we slept on the rags on the concrete floor). I repeatedly turned to the militants with the request for medical help (for ill or injured captives), but it wasn't given...".

CHERNIHIV OBLAST

40. Serhii B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 120 days)

"...Ukrainian servicemen – prisoners, were kept together with me in some basement in Ilovaisk. We were live slaves, forced to renew houses and collect rubbish in Ilovaisk. We were kept in some basement without any sanitary facilities. We slept on the concrete floor; they fed us with the soup once a day, to which they deliberately added petrol, so, it was impossible to eat it. Some were just forced to starve...".

41. Ruslan B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 24 days)

"...The conditions of the captivity were hard to bear. We were fed not regularly, in general with the scraps of the militants' food. Often we weren't fed at all. Captives were forced to take the part of DPR...".

42. Dmiyro K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 98 days)

"...Captives were kept in a basement, there was practically no food; neither we nor the injured Ukrainian servicemen could get any medical aid; sanitary facilities were awful...".

43. Oleksander K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 39 days)

"...I was taken prisoner after our motorcade was ambushed. My car was shot down by the rocket-propelled grenade, I was thrown out of the car with the explosive blast, I was contused and my back and leg were wounded. In spite of my injuries and my bad condition, the militants threw me to the cellar of the private house without any medical help, having previously undressed me and tied my hands. After several days of tortures they took me to the former SBU department in Donetsk. The conditions of the detention were extremely hard, we slept in turn on the iron-made berths in a wet room, we were fed once a day with a glass of peeled barley, and a piece of bread without any cutlery, drinking water was taken from the toilet. The help which had been gathered for captives by the Ukrainian volunteers didn't reach us at all. Everything was taken away from the captives by the DPR militants who boasted about the fact that Ukraine was feeding them...".

44. Maksym K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 92 days)

"...I was captured with 6 other warriors of our armoured brigade. During the first days we were kept in a basement of the former Donetsk SSU

department, and then were carried to Torez, to the base of special police service “Tytan”. The conditions of our imprisonment were horrible. The wounded didn’t get any medical aid; they ate wastes of food of DPR gunmen. Attendance of the water closet depended on watchmen’s mood and we didn’t take shower at all. Everywhere there were unsanitary conditions, filth and stench...”.

45. Andrii P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 8 days)

“...I was captured when our group went to support Ukrainian warriors in Luhansk airport (we got into an ambush). I was badly wounded, but LPR gunmen immediately boxed me in a ward, where there were 6 more captives. We were treated badly: the captives were constantly humiliated, outraged and called “fascists”. They made death threats (not “to muck around”) and refused to feed (said “we’ve got food only for ourselves”). The wounded didn’t get any medical aid (no bandages or treatment). As a result of my being held in captivity my health status took a serious turn for the worse (problems with blood pressure, strong headaches, and intrusive memories of those events). My wife says that I came back from captivity being quite a different person...”.

46. Oleksander T. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 33 days)

“...I was captured with 5 other warriors of my unit after the battle with terrorists (we fell into an ambush and were encircled). Having captured us they began slaughtering, torturing and intimidating us. I was confined in the basements of Krasnodon, Luhansk Oblast (the building of the pension fund and the local police department). We slept on the concrete floor putting cardboard boxes beneath. The conditions of our confinement were appalling. When we were taken for interrogation, the oncoming gunmen of LPR were abusing, battering and threatening us (“we will kill you and then we’ll get to Kyiv and kill your family”)...”.

ZAKARPATTIA OBLAST

47. Anatolii R.(serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 18 days)

“...During the first days we were kept in the open field and then we were brought through the Russian territory to Snizhne, where we were placed in a car garage. There were 30 people in one lock-up garage. We slept on the concrete floor and were fed only with water. There was no toilet, that’s why we had to ease ourselves in the garage...”.

48. Vitalii F. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 19 days)

“...The conditions of captivity were strict; we were kept in iron car boxes (so-called “MIA of DPR” in Snizhne). The place was very poky, we slept on the ground, somebody had to lie in the water. The food was very poor and only twice a day...”.

L’VIV OBLAST’

49. Lyubomyr H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 219 days)

“...I was taken captive while was defending the new terminal of Donetsk airport. Conditions of captivity were inhuman; we were kept in the archives building of the former Department of SBU in Donetsk. There were a lot of wounded who needed help. The volunteers brought medicines but we didn’t get them. Five-liter water bottles were used as the toilet for the captives. Captives including the wounded ones were involved in the most dirty work on the territory of the former Department. The wiring in the buildings was removed and the safes were taken away, and the militants scrapped all these things...”.

50. Yurii D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 119 days)

“...The Ukrainian soldiers were held in captivity in a damp stinking basement without lighting and fresh air. For some days we were not fed at all, then we have been were fed once a day. There were not enough beds (two-layer plank beds) for all the captives, that’s why we slept by turns in three shifts. We received neither hygiene means (Russian servicemen took away all our personal things during the captivity) there was only one toilet for more than 100 captives and one cold water tap. Our wounded soldiers for the first two weeks of captivity were left without help, later we only got bandagev, blakstonia, analginum (doctors among those captured gave aid)...”.

51. Bohdan K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held in captive for 119 days)

“...Once approximately in October, 2014 some representatives of OSCE visited us (two persons, one of whom was a Russian speaking woman, of 23–28 years old). The last looked through the conditions of keeping in captivity but didn’t communicate with the captives. The militant-sadist whose nickname was Adrenalin told them how the militants looked after the captives: meals three-times a day, regular walks, even giving the vitamins to the captives. In reality we often didn’t get food or once a day received a cup of soup mixed with diesel fuel. We slept in the basement on the concrete floor and didn’t get any medical treatment. This all was followed by systematic tortures...”.

52. Volodymyr K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 53 days)

“...I was held in captivity together with my friends under appalling unsanitary conditions; we were tortured (with the use of blowlamps), were beaten systematically and abused. Local militants, RF professional soldiers and mercenaries from Russia, who’d come to fight in Donbas for gaining profit, took part in doing all these things...”.

53. Andrii F. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

“...When in captivity we were held by the militants in a railway carriage on the territory of former Luhansk customs office; no medical aid was provided for the the wounded or men in captivity. The militants beat and tortured the captives systematically, having previously put sacks on their heads. I was a witness to a case when as a result of tortures one of the captives had a cardiac arrest. As for me, I got numerous bruises and brain concussion...”.

LUHANSK OBLAST

54-56. Andriy, Olha and Viktor Kh. (civilians, were held captive for 10 days)

“...Our family was held in captivity in the basement of Alchevsk military registration and enlistment office. During the first days of captivity we were not fed at all and then we got one loaf of bread and 1 kg of pearl barley for 20 captives (we were cooking food ourselves). We were not let for a walk (we were told that we were “political prisoners”), we were not provided even with the simplest sanitary conditions. Men and women were held together...”.

IVANO-FRANKIVSK OBLAST

57. Vasyl A. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 6 days)

“...Our military unit got into an ambush, my APC (armoured personnel carrier) was put out of action and as a result 4 out of 14 people died and the others were captured. We were taken away to Alchevsk, where we were lined up (we were put on the knees). After a while there came one of the terrorists’ leaders, Zaharchenko, who was treating us cruelly and used swear words. He gave an order to the captives, threatening them with execution by shooting, to deliver distorted information about Ukraine in the interview to the Life News journalists (they were standing beside). And so each of the captives received the texts, prepared beforehand...”.

58. Serhii B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 12 days)

“...We (41 Ukrainian servicemen) were held in captivity in the basement at the base of illegal armed group (IAG) «Oplot» in Donetsk. The room was about 15m, we couldn't normally stay there, there was no bed in it. If 10 people sat on the floor, other captives had to stand, then we changed each other. We slept in turns on the concrete floor, it was very cold. We didn't have and weren't given the clothes to get warm at the night. We relieved ourselves into plastic bottles, which remained with us. For 1 day we were given only 200 g of porridge for each captive and 10 l of water for all. Despite numerous requests (there were a lot of injured, among them seriously injured) we weren't given any medical aid...”.

59. Oleh I. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 19 days)

“...We were held in the garage in Snizhne, Donetsk region. We slept on the floor, ate only once a day. Periodically we were taken out for interrogations (held by militants “The Fifteenth” and “Bahira”), where the captives were beaten and treated cruelly...”.

60-61. Vitalii O. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 20 days) and Mykhaylo A. (the civilian, was held captive for 22 days)

“...At the base of «Oplot» we were held in captivity for one week, in fact we were given no food at all and had no medical aid. We slept on the concrete floor, then on the wooden storage shelves. The DPR militants came in turns into the basement and beat the captives cruelly...”.

62. Ruslan T. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 112 days)

“...I was held in captivity in the basement of the former Donetsk regional department of SSU (mainly Ukrainian voluntary battalions soldiers were held there). The shooting was constantly imitated. We slept on the concrete floor, our injured slept on the wooden storage shelves. The toilet was also in that room, which was never aired, there was terrible stink and insanitary conditions there. For one day we were given 2 spoonfuls of porridge for one person and 1 loaf of bread for 10 captives...”.

MYKOLAIV OBLAST

63. Volodymyr A. (serviceman of the National Guard of Ukraine, held in captivity for 119 days)

“...I was held in captivity in the lock-up garage in Snizhne, then – in the room of archives of the former Donetsk regional department of SSU. While in captivity Ukrainian servicemen were tortured (specifically with electric

current), beaten systematically, constantly morally and psychologically coerced. Both local terrorists and Russian citizens bullied us...”.

64. Vitalii H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 68 days)

“...I was taken captive by militants of "Oplot" illegal armed group (as it turned out later those persons previously had served in Donetsk "Berkut", took part in the events on Maidan Nezalezhnosti early in 2014). During the battle our tank was shot down; I got multiple wounds of my legs, arms and face. I was literally dragged to the DPR militants' leader Zakharchenko, who was in the town Vuhlehirsk. When he saw me and another captive, he immediately gave an order to shoot us. My counterpart was shot, but they didn't make it to shoot me in time: there were Russian journalists nearby, so they asked to leave me alive for their "shooting of the film about taking another "ukrop" (a Ukrainian national) captive...”.

65-66. Yurii N. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 182 days) and Victor O. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 23 days)

“...All captives (20 servicemen of the Armed forces of Ukraine) were placed in a cheap cubicle 2 meters long and 3 meters wide in Snizhne local police department. The floor was tiled, there were no equipped bunks for sleeping and the room wasn't aired. It was only in one week that we were transferred to garage boxes where they kept 40 people in each box. The boxes were fenced, and there were about 200 captives in that concentration camp. We slept on the floor; later they gave us some wooden planks to be used as "mattresses". We were forced to work (those who refused to do it were battered) – we dismantled damaged buildings and removed rubbish. Even wounded or sick captives were forced to work. Sometimes militants-wardens started shooting automatic guns at the captives who were working; they did this just for fun, randomly and without any safety measures. We cooked food ourselves; it was some tasteless soup made of water and cereals and a slice of bread. We were let to wash our faces once in 10 days, 80 liters of water were given for 10 captives. There was no medical aid...”.

**EVIDENCE OF UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD
CAPTIVE BY RUSSIAN TERRORIST GROUPS ON THE
TERRITORY OF OCCUPIED REGIONS OF DONETSK AND
LUHANSK OBLASTS,**

ON PHYSICAL ABUSE AND TORTURE

KHARKIV OBLAST

1. Oleksii A. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...They employed physical abuse and torture by hunger towards the captives. Because of lack of oxygen (a stuffy basement and a great number of captives), as well as critical lack of food (chaff porridge mixed with sand 1-2 times a day), many of us fainted. We had to sleep right on planks in turns. They battered us violently, some of my companions had broken ribs and kidneys injured by striking...”.

2. Anton A. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

“...After we got in captivity we were handcuffed, they put sacks on our heads and transported us to the town Perevalsk, Luhansk Oblast. Hardly had they taken us out of the microbus, when they started battering us with their hands and legs; then they brought us to knees on the floor and hit our heads against the wall; they always threatened with weapons and humiliated us...”.

3. Ivan B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 84 days)

“...Right after the fight, where I was captured together with other 2 sworn brothers; we were roped and made go first across the mined field (there were Russian servicemen going behind us). Having passed through a half of the field I heard an explosion behind me (later I found out that my two companions and three Russian servicemen died and three more Russians were wounded). They took their casualties away from the field, our casualties were left there. I for one was battered; they battered me with their hands and legs, their commander brought me down to the ground and tried to tear my Adam's apple off. They threw me into the carriage body of the car and brought me to an undisclosed location. After the car stopped they threw me on the ground and started battering again right in front of women and children who were standing at the bus stop. Then they put a bag on my head; the militants fell into two lines and started hitting me while I was walking between the lines. After that they interrogated me and hit again – with hands, legs, a big knife. They cut my hair off with that knife. During the interrogation I found out from the militants that they were from Russian secret services. Then I was brought to a basement, where I spent 17 days...”.

4. Oleh H. (civilian, was held captive for 3 days)

“...I was constantly battered and forced to sign the documents that would make me an Armed forces of Ukraine subversive...”.

5. Vitalii H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 70 days)

“...While being in captivity I constantly suffered from moral coercion and was repeatedly battered. As a result my teeth were knocked out, my left eye was injured, I also sustained a spine injury...”.

6. Maksym D. (serviceman of the Armed Forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

“...In captivity I repeatedly suffered from physical violence – I was battered with arms and legs, by weapons, and they hit my head against the wall (I suffered brain concussion), they attached wires to my fingers and let electric current through the wires. Being in captivity harmed my health – I got constant headaches, insomnia, increased irritability of the nerve system...”.

7. Andrii D. (serviceman of the Armed Forces of Ukraine, was held captive for 119 days)

“...I was repeatedly battered and brutalized. Every day they battered people who confessed they had taken part in EuroMaidan protests or were born in Donetsk or Lugansk Oblasts were. They could come at night and take somebody out and beat. Personally I was battered with a rubber truncheon, and my sworn brother sustained multiple legs fracture while they were trying to beat evidence out of him. Those who couldn't go to the tortures themselves were taken out and battered. DPR militants also repeatedly turned off air conditioning, so we actually had no air to breathe...”.

8. Stanislav N. (serviceman of the Armed Forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

“...During the first days of being in captivity we were kept blindfolded with our arms and legs chained, battering took place at night. They threatened us with the words: «we will shoot all of you and rape all your women...”.

9. Roman Ch. (Ukrainian journalist, was held captive for 117 days)

“...In captivity I was kept in a cellar on the territory of Volnukhynskiy quarry. Later we were taken to the town Rovenky, Luhansk Oblast, to the base of the so-called St. Georgyi battalion (LPR), where we were kept in a basement. While I was in Rovenky some new local residents were taken to prison almost every day. They were detained on suspicion that they were Ukrainian subversives, gun pointers, or broke curfew, drank alcohol or

simply because they didn't like the way they looked. They could be held in captivity for a long time; militants beat them, broke their ribs, threatened to kill. Once I witnessed a case when they killed a captive. I was interrogated by professional Russian servicemen who didn't disguise themselves. During interrogations they beat me on the neck and ribs (broke them)...”.

ZHYTOMYR OBLAST

10. Ivan B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 21 day)

“...Throughout the period of captivity I was beaten sometimes; they tried to cut off my fingers, hung me up by the feet and tortured me with the electric charge...”.

11. Viktor V. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 49 days)

“...All prisoners were beaten systematically. The hostages were tied up in the course of interrogations, their legs were beaten with automatic guns, their wounds were smashed to the bones, skin was burnt with the lighters and their bodies were battered. As a result of those tortures I've got health problems. Also at night they took one or two prisoners away out of the cell for torturing (as for me, I was taken away three times)...”.

12. Volodymyr H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 61 day)

“...Humiliation and tortures began from the first minutes of my being taken captive at the checkpoint. They pulled me out of the car and started beating immediately – with feet, hands, arms and even flack jackets. One of the gunmen of the illegal armed formation with the call name “Botanik” got a plate out of his flack jacket and tried to cut off my head. Several times I was taken out for the execution by a firing squad. I was beaten every day. Torturing could last sometimes from 11 AM till 12 PM. After interrogations I was usually thrown into the dog cage, at night a sentinel approached me several times and beat me on my head with electro-shocker. In the morning they went on interrogating and beating me...”.

13. Serhii H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...The prisoners were constantly insulted – they were beaten with plastic hoses, punched, shot at from pneumatic weapons and forced to do physical exercises (push-ups from the floor). While being tortured I and other captives lost consciousness...”.

14. Leonid D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 40 days)

“... They tortured not only me but also my sworn brothers. I know that in the course of some tortures the Ukrainian prisoners had their nostrils and earlobes pulled out with pliers ...”.

15. Vitalii Zh. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 102 days)

“... When I was held in captivity, I was beaten repeatedly with arms and legs as well as with weapon butts and rubber truncheons ...”.

16. Vitalii Z. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 17 days)

“... When I was held in captivity I was beaten regularly and experienced psychological pressure; I was constantly intimidated and threatened with weapons. Besides, the militants phoned my wife and made her organize meetings in Zhytomyr against the government...”.

17. Serhii K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)

“... The captives were beaten and tortured. As a result of my being in captivity I’ve got 11 diseases...”.

18. Oleksandr L. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 25 days)

“... In captivity I systematically was the subject of beatings and psychological pressure. Moreover many times my family received threat calls from the militants of DPR...”.

19. Oleg M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 18 days)

“... When in captivity I was systematically beaten (they threatened me with firearms, cold weapons and grenades)...”.

20. Serhii M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 50 days)

“... In captivity I and the other captives were systematically beaten. They continuously forced us to betray our country and to join the armed groups of so-called LPR...”.

21. Oleksandr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 18 days)

“... In captivity we were not only beaten and victimized but to terrify us the militants fired automatic weapons pretending to target our legs...”.

22. Dmytro R. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 67 days)

“...I was beaten almost every day by legs, weapons, hands, metal pipes. Moreover I know about two cases of torturing to death and execution by firing squad of the servicemen from the 24 and 80 brigades of the Armed forces of Ukraine...”.

23. Vasyl S. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 136 days)

“...In the course of interrogation they put a sack on my head, beat me with hands, legs and metal sticks. The Ukrainian gunners, who had been captured, were tortured in the most cruel way. Many times drunken militants entered our cells to abuse and beat us. I saw once that a Ukrainian officer was beaten with a cross on his head by a man who pretended to be an Orthodox priest...”.

24. Vitalii T. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 39 days)

“...All the captives were systematically beaten. As for me, my head and one rib were broken and I had a large haematoma on the left leg. In the result of the beating I became a disabled person...”.

25. Hryhorii Kh. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 31 days)

“...In captivity I was systematically beaten (3 broken ribs, internal injuries, brain concussion and the loss of right eye sight). I also went through baiting. The treatment of the Ukrainian servicemen who got captured immediately after clashes with militants was particularly cruel. Their torturing, in fact, was their monotonous killing...”.

26. Pavlo Ch. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 17 days)

“...In captivity I was systematically beaten by the militants of illegal armed groups. They also threatened to blow me up by the grenade or to shoot me...”.

ZAKARPATTIA OBLAST

27. Ruslan Sh. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 12 days)

«...I was taken captive together with 4 comrades while the Armed forces of Ukraine were leaving the town of Debaltseve. Immediately after our capture terrorists started beating and bullying us, moreover, one of the separatists deliberately shot our senior comrade into the chest, and my other friend was shot into the arm. Then we were taken to one of the cellars, where the torture continued, as a result of which they knocked my teeth out...”.

ZAPORIZHIA OBLAST

28. Oleksandr D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 51 days)

“...The captives were coerced to physical violence (especially tankmen, scouts, artillerymen)...”.

29. Volodymyr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 51 days)

“...The warding of captives was carried out by militants, who were the former “prisoners” (previously had served 6-8 years in prison). Often after the arrival of militants from the frontline, they came to us and started battering of the captives, who were “in the wrong place at the wrong time” – they beat us with arms, legs, weapons. The guard also got drunk and bullied the captives...”.

30. Bohdan O. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 36 days)

“...There was a physical abuse by the DPR militants. In addition, I witnessed one of the captives handcuffed near the car and it was forbidden to feed him...”.

ODESSA OBLAST

31. Volodymyr O. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 4 days)

“...While we were in captivity we were regularly beaten and suffered psychological abuse. Also Ukrainian captives were tortured, shots from firearms near the ear, between the legs, beatings were systematic...”.

CHERKASY OBLAST

32. Serhii B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 4 days)

“...While we were in captivity, we were constantly beaten and humiliated. Going to the loo was often accompanied by battering and physical abuse. Three or four times people were taken out to the “execution”, and were lined up against wall. I saw with my own eyes when militants killed a captive. One of the separatists with a nickname “Mongol” shot through my left foot and the toe of my right foot. I was treated by our doctor, from among the captives, the militants didn’t provide any medical aid...”.

33. Andrii V. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)

“...While in captivity in Russia during the interrogations they used measures of moral and psychological pressure and physical violence towards me, such as blows to the chest (this was done by the staff officers of Russian Security Services, who were in "balaclava")...”.

34. Serhii H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 19 days)

“...The militants tore out 4 fingernails on my left hand. In my pelvis area there was a shell fragment after the battle, they intentionally used materials at hand and caused unbearable pain during the interrogations. Tortures as well as moral and psychological pressure also were coerced towards other captives...”.

35. Ivan Zh. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 26 days)

“...Measures of physical and psychological pressure were used towards the captives, including blackmailing our relatives with ransom demand...”.

36. Valerii M. (volunteer, was held captive for 101 days)

“... The attitude in the captivity was awful, heavy daily batterings, interrogations under tortures (during the interrogation they kick into the head and hold a gun to the head), sometimes they inflicted stab wounds with cold steel. Sometimes they threatened to inject some strong remedy (syringe with red fluid). As an example, 7 militants came in a cell and beat a prisoner for half an hour. As a result of the battering I lost consciousness several times, I got a back injury and could not stand up. Also, they cut off the ear of one of the prisoners with whom I was in captivity. I had a heart attack while in captivity, after being released I received treatment for spine, joints and kidneys injuries...”.

37. Oleksander A. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 37 days)

“...They used measures of psychological pressure and battering towards me...”.

38. Dmytro P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 19 days) “... We were beaten and threatened. On the first day of captivity we were filmed by journalists from Life News channel, this video can be found on YouTube...”.

KHMELNYTSKY OBLAST

39. Oleksandr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 292 days)

“...About 15 militants came to the cellar, where prisoners were kept, beat and kicked, with the help of furniture legs and chairs. Those bullying happened constantly. Terrorists “did their best” in tortures, moral humiliation and beating after receiving salary (they beat sadistically after celebrating “the receiving of salary” with alcohol). On the first day of my captivity I witnessed the commander of so-called division “Sparta” with call name “Motorola” came to the cellar, where prisoners were kept, and with two shots to the head from the “TT” handgun killed Igor B. – Ukrainian fighter from Kyiv...”.

CHERNIHIV OBLAST

40. Serhii B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...I and other captives were continually subjected to tortures – they beat us with their hands and legs, with the weapon butts, sticks. Militants often beat us for the sake of their own entertainment, not giving us an opportunity to recover from the battering, they tortured us again. They forced us to do physical exercises, and if any of the captives couldn’t do this, they began to beat everybody...”.

41-42. Andrii B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 115 days) and Dmytro M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 129 days)

“...While in captivity our comrade Andrii L. was shot. After the first interrogation just at the place we were taken prisoners, on the checkpoint he was brought aside, one shot was heard, then another. Later we saw Andrii, who was lying on the side of the road with his face in the snow. Those, who survived in that fight, were beaten for a long time, they were forced to eat soil and torn away Ukrainian insignia, and to bite at metal registration plate from our car with the inscription "ІІТНІІНХ". After some time we were taken to Makiivka (to the tourist camping “Nika”). We were kept in the handcuffs, they constantly beat us (almost everyone had his head crack opened, hands in cuts, which militants threatened to cut off), but medical aid wasn’t provided. At the camping site the captives were used as slaves – they were forced to clean the territory, toilets, collect rubbish. We were also taken to the asphalt factory, where they ordered us to cut the equipment for scrap metal and dismantle the buildings into pieces, and also we were brought to the “Zasiadko” coal mine (to demount conveyer line). They constantly beat us for the “absence of the initiative at work” (my teeth were

knocked out, one rib was fractured). The captives were objects for practicing boxing punches, they made us fight with each other. We witnessed how the militants after cruel battering of one of the captives (warrant officer Orest P., a Ukrainian National Guard serviceman, who was taken prisoner in February 2015 near Debaltsevo) cut out 3 fascist crosses on his back, whereas a Russian woman-sniper cut his cheeks with the knife...”

43. Tetiana B. (a serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 31 days)

...Immediately after being taken prisoner, they started to beat me with their hands and legs, and also hit my head against the bonnet. They beat me for their pleasure, despite my being a woman. After that they took me to the basement of one of the cancer detection centres in Luhansk. During the first three days we were interrogated and battered continuously, they gave us water only once and didn't feed us at all. I was chained to the tube and I was beaten in the basement by the Caucasians in the uniform of Russian Armed forces. In captivity together with me there were more than 20 captives, but I was the only woman. Later on together with other captives I was brought to the garage of Luhansk local customs office. There they temporarily stopped beating us, gave us some remedies, began feeding, but as it became clear later, that was done for the TV film about Ukrainian captives (the filming was done by the “Russia Today” journalists and Graham Phillips). Immediately after the filming all the tortures were resumed – the captives were cruelly battered, they threatened to kill us...”

44. Andrii D.(serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 56 days)

“...I was captured when our tank unit was supporting the withdrawal of the Armed forces of Ukraine. As a result of a violent battle, after the equipment had been destroyed, we were encircled. Some of my comrades managed to escape, the others were taken prisoners. I was held in a basement of the former Recruitment office in Luhansk (so-called “Vostok” battalion). Since the very beginning and till the end of my being held in captivity I was put to tortures on behalf of the militants. I was battered, hung over a pull-up bar, they hit me in turns; then they put me down and chained to the radiator, and hit again. Sometimes these tortures had been lasting for 4 days at a time. At our request just to shoot us to death the militants brought the captives into the street and imitated their execution. The same tortures were applied not only to my male sworn-brothers (Myroslav L. and Mykhaylo K.), but also to a captive female Tetyana B.”

45. Oleksandr K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 39 days)

“The captives were constantly beaten and roughed up to different level of severity (they were beaten on their heads, corpuses, hands, legs and genitals). Not only military captives were tortured. I witnessed the situation as a Ukrainian volunteer was beaten to death with a chair-leg. A woman who helped the Armed forces of Ukraine was beaten brutally and then locked in a store room. She had not been given any food for 5 days and wasn’t allowed to ease herself...”

46. Maksym K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 92 days)

“...From the very first days of captivity the militants used force against captives, kicked them with hammers, axes, sticks, and tortured with electric current. A gunman with a call name “Iskander” and his commanding officer “Belaz” (commander of “Oplot” in Torez) were considered the most cruel ones...”

47. Vitalii M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 128 days)

“When in captivity I was held in a basement in Horlivka, Donetska Oblast. The militants were constantly beating all captives with weapon and legs and tortured them with electric current”.

ZAKARPATTIA OBLAST

48. Vitalii F. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 19 days)

“...In captivity mostly the commanders fell under physical tortures as well as the paratroopers and officers of special mission units. They were beaten cruelly during the interrogations; some of them didn’t come back to us after those interrogations. Sometimes the militants poured the captives with the cold water and threw grenades without fuses at us. On returning from captivity I attended a medical examination that proved that I had lost 10% of labour capacity”.

CHERNIVTSI OBLAST

49. Illia R. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 39 days)

“...I was captured while protecting my troop unit from separatists’ attack in Avdiivka and kept in the basement of the archives building of the former SSU Department in Donetsk oblast. There were about 130 persons with me (including women). Militants brutalized and beat the captives all the time

individually (during interrogation) as well as in groups. They constantly threatened to shoot us. As a result of tortures that I went through in captivity I have got some serious deceases...”.

L’VIV OBLAST

50. Yurii D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 119 days)

“...In captivity Ukrainian soldiers were humiliated and tortured all the time: we were kicked, hit with hands, physically abused during lengthy interrogations; they fired traumatic and air weapons at the captives. I saw the militants break some captives’ jaws, hands, legs (militants-sadists whose nicknames are “Adrenalin”, “Baton”, “Movchun”, “63”did it)...”.

51. Bohdan K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 119 days)

“...The captives were beaten on a regular basis; a lot of them were cruelly tortured. Thus a militant whose nickname was “Adrenalin” (he was in charge of the unit guarding the captives) constantly used traumatic weapons to shoot at us just for fun. He, as well as other guards, hit us with rubber truncheons, usually on our legs. They exerted psychological pressure on us all the time. They put the flag of Ukraine on the floor of the basement where the captives were kept and forced us to wipe our boots on it and tread it. If we refused to do so, they beat us ruthlessly, abused, and forced to eat soil...”.

52. Ihor P. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 91 days)

“...In captivity I, as well as other Ukrainian servicemen, were beaten many times and fell under psychological pressure. They kicked us, hit with their hands and weapons. In the middle of the night they forced us to dig pits for our shooting...”.

53. Oleksandr Yu. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 67 days)

“...I was captured when our troops were retreating from Luhansk airport (I got shrapnel wound). Because of my bad health condition I was carried by militants to Luhansk regional hospital, but even my wounds didn’t prevent terrorists from tortures. I was chained to a bed and was beaten systematically. The LPR militants with the call names “Zharky” and “Kipish” were hitting us on our bodies, heads and knee-joints. They were beating me using hands, legs and machine guns. The captives were tortured at hospital. As a result of battering my friend Nazar Ch. (military unit A-0284) got an extradural hematoma...”.

IVANO-FRANKIVSK OBLAST

54. Serhii (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 12 days)

“...The “Oplot” militants used to beat and torture Ukrainian soldiers systematically; to cut off some parts of their ears and shoot into different parts of their bodies. The militants with call names “Kalyna”, “Krivoy”, “Mahno”, and “Malysh” were known to be the most cruel ones...”.

55. Ihor H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)

“...When I was held in captivity I was suffering from continuous physical impact (I was beaten with hands, legs, weapons on my face and body) and I experienced psychological pressure (systematic intimidation, threats of execution or cutting into pieces). As a result of the tortures I became a person with disabilities...”.

56. Andrii M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 22 days)

“...I was captured when the Ukrainian troops were retreating from Ilovaisk.. Our unit got hit by shelling of the Russian army. When we were evacuating the wounded, I was detained by DPR militants. The tortures started from the very first minutes of my being held in captivity: all detainees, including wounded Ukrainian soldiers, were beaten cruelly with hands, legs, weapons. The wounded were beaten on their wounds that caused them unbearable pain. The militants of DPR were looting, taking away money, clothes, valuables, including crosses and wedding rings away. We were brought to the basement located at the terrorist base in Starobesheve village and were tortured again. In two days the captives were sent to Donetsk city (the basement of the former SSU Department). The beatings were systematical; we experienced continuous psychological pressure...”.

57-58. Vitalii O. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 20 days) and Mykhaylo A. (civilian, was held captive for 22 days)

“At the base of “Oplot” we were held in captivity for one week, in fact we were given no food at all and had no medical aid. We slept on the concrete floor, then on the wooden storage shelves. The DPR militants came in turns into the basement and beat the captives cruelly ...”.

59. Ruslan T. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 112 days)

“...During the whole time of captivity we were beaten cruelly with arms, legs, weapon, truncheons. The militant with call name “Adrenalin” supervised the battering. Ukrainian servicemen from Donbas and Crimea were beaten and tortured more than others...”.

MYKOLAIV OBLAST

60. Oleksandr B. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 5 days)

“...After the servicemen of Russian air-born forces captured us, we were brought to Russian territory to the field military camp of the Armed forces of Russia. After interrogation held by Russian officers, they tied me, attached an electric cable which was hooked up to the field telephone to my fingers and toes, at the same time they beat my legs. They wanted me to confess that I was a member of “Pravyi Sektor” and took part in the events in Odessa in May 2014. It lasted for 1, 5 hours. Then one of the Russians hold the handgun to my head and another one fired a shot near my ear. After the tortures they carried me out and threw into the car. Other Ukrainian servicemen were brought to the wooded area, where the Russians tortured them (the screams of captured were heard, on return they had numerous mars on their backs)...”.

61. Vitalii H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 68 days)

“... I was held in captivity in Horlivka, where we were thrown into the cell in former local precinct of the Ministry of Internal Affairs. There I was held for 15 days. The captives were constantly treated and beaten cruelly, both during a day and a night, drunken wardens used to run into and beat us without any reason. After several days of such tortures one of my comrades died, but his death didn't stop the militants from tortures. Despite numerous injuries (shrapnel wounds of legs and arms, burns on the face and contusion), we were given no medical aid...”.

62. Yurii N. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 182 days)

“... Tortures started from the first days of captivity. Wardens beat us with weapon, arms, legs, table-legs. They beat us during interrogations as well as for fun. The captives also were intentionally taken out to the street so that all the local people who wanted could bully us in any way...”.

63. Oleksandr N. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 122 days)

“...We were kept in Khartsyzk local police department (Donetsk Oblast). So-called "militiamen" systematically tortured the captives; they hung them by the neck, threatened to cut fingers, applied electric shockers. A person with the call name "Riazan" was in charge of the militants (judging by his accent he was a citizen of the Russian Federation). They were particularly cruel with the soldiers from volunteer batallions...”.

64. Leonid Ch. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)

“... After the captives had been brought to the territory of the Russian Federation, during the interrogation held by Russian serviceman I was punched in the face...”.

EVIDENCE GIVEN BY UKRAINIAN CITIZENS WHO WERE HELD CAPTIVES BY TERRORIST GROUPS ON THE TERRITORY OF ORDLO (OCCUPIED REGIONS OF DONETSK AND LUHANSK OBLAST),
ABOUT MORAL AND PSYCHOLOGICAL HUMALIATION

KHARKIV OBLAST

1. Oleksii A. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 120 days)

“...The captives were psychologically abused. They were constantly threatened to be executed by a firing squad; several times we were brought out to fake executions. We were persuaded to turn gun to the Ukrainian government-of-the-day. They set forth the condition: we, the captives, should either form a unit of volunteers who will support the DPR, or they will shoot us. We were held in the information vacuum and persuaded on the regular basis that the Ukrainian government does not conduct negotiations to free us and we were left unwanted...”.

2. Anton A. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

“...In captivity I was constantly menaced with a gun and morally abused...”.

3. Ivan B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 84 days)

“...I was under constant moral coercion, they persuaded me to record provocative video addressing to the Ukrainian troops, threatened to execute by a firing squad...”.

4. Maksym D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

“...They constantly tortured us, threatened to make use of fire arms...”.

5. Andrii D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 119 days)

“...They constantly tortured us, forced us to defect to the separatists under the threat of execution...”.

6. Stanislav N. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

“...During the first days of captivity we were held blindfolded, with our hands tied and with shackles on our ankles. They beat us at night and threatened to execute us by a firing squad and rape our wives...”.

7. Roman Ch. (journalist working for Ukrainian mass media, was held captive for 117 days)

"...The militants found a small Ukrainian flag in our car. They began to shout and swear, forcing us to do the deed on it; when we refused to do so, they threw the flag on the ground, trampled and spitted on it; they also beat us..."

ZHYTOMYR OBLAST

8. Ivan B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 21 days)

"...I was psychologically coerced and threatened, my wife was threatened as well through social networks..."

9. Victor V. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 49 days)

"...The captives were constantly humiliated, their honour and dignity were assaulted, during the interrogations they were forced to mew and bark. All these humiliations were accompanied by physical violence..."

10. Volodymyr H. (volunteer, was held captive for 61 days)

"...I was under psychological coercion of being shot, they tried to recruit me to the illegal armed groups, threatened to massacre our near and dear ones..."

11. Leonid D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 43 days)

"...The captives were under constant psychological coercion, we were threatened that our families would be massacred; besides, we were persuaded to defect to the militants..."

12. Vitalii Zh. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 102 days)

"...I was psychologically coerced on a regular basis and offered to defect to the enemy and betray the country..."

13. Mykola K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 18 days)

"...All the captives were forced to defect to the separatists; the servicemen who were residents of Donetsk and Luhansk Oblast were in exceptionally tough situation, as they were not only beaten but also threatened that their families would be physically abused..."

14. Dmytro R. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 67 days)

“...The militants constantly exerted psychological pressure on the captives. We were threatened that our families would be massacred or shot dead after we are released from captivity; they simulated my execution three times...”.

15. Dmytro S. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 31 days)

“...I was under constant psychological coercion of being shot or physically abused...”.

16. Vasyl S. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 136 days)

“...They constantly exerted moral and psychological pressure in order to recruit me to the illegal armed groups. They threatened that after our release and return to the territory which is under the control of Ukraine; we will be physically eliminated or sent to mental hospitals. Besides, they claimed that they possess information about our families and may massacre them, for example to blow the house up...”.

17. Vitalii T. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 39 days)

“...I was psychologically coerced on a regular basis and forced to defect to the militants’ illegal armed groups and train their tank crews. They constantly threatened to kill me...”.

ZAPORIZHZHIA OBLAST

18. Volodymyr M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 51 days)

“...The captives were beaten and psychologically coerced – we were forced to defect to the enemy (they threatened to shoot us, to tie us to the trees during gunfire attacks, or send our organs in the envelopes to our relatives). Those captives who agreed to do so, later came to us and intimidated their former brothers from among the captives (they said they knew where our families lived)...”.

ODESA OBLAST

19. Anatolii Yu. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)

“...During the interrogation (one at a time, in the presence of four armed militants) the captives were filmed, and those films were later put on the Youtube. During the interrogations they collected not only defense information, but also data about our parents, relatives, their contact telephone numbers (on returning home I found out that my friends received

calls from my telephone number, They were said that my leg is injured and I am bleeding to death). While we were in captivity, the representatives of Russian mass media came to us, we refused to give interview, however they filmed us...”.

CHERKASY OBLAST

20. Andrii A. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 8 days)

“...They exerted psychological pressure, got in touch with our relatives by phone, demanded money...”.

21. Serhii H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 19 days)

“...I was under constant moral coercion; my relatives were threatened as well...”.

22. Ivan Zh. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 26 days)

“...The captives were physically abused and morally coerced; our relatives were blackmailed in order to demand ransom...”.

23. Valerii M. (volunteer, was held captive for 101 days)

“...Psychological pressure was exerted on a regular basis and in all possible forms (from oral insults to intimidations and simulations of shooting)...”.

CHERHIHIV OBLAST

24-25. Andrii B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 115 days) and Dmytro M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 129 days)

“...The militants enjoyed torturing the Ukrainian captives. After battering they forced us to jump and bend knees, even though there were injured among the captives. They saw we endured pain, so, “to make us equal”, they stabbed a knife in the leg of another captive, Andrii B. and sprinkled the injury with pepper...”.

26. Andrii D. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 56 days)

“...They beat us ruthlessly and exerted constant psychological pressure. Once, when I was chained to the radiator, they put the corpse of the Ukrainian soldier from “Aidar” battalion near me (in order to depress me)...”.

27. Dmytro K. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 98 days)

“...We were constantly kicked, hit with hands and weapons. They claimed all the time that we would never return to Ukraine. In order to intimidate us they showed the films demonstrating how other Ukrainian captives were tortured...”.

28. Oleksandr T. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 33 days)

“...During the interrogations the captives were beaten and humiliated. I was intimidated that I would not return alive from the captivity. They forced me to answer their questions in the way they wanted (they filmed it meanwhile)...”.

29. Ihor T. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 8 days)

“...I was constantly threatened to be shot. Once they simulated the execution. They exerted pressure upon me to defect to the LPR militants...”.

ZAKARPATTIA OBLAST

30. Anatolii R. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 18 days)

“...The captives were humiliated on a regular basis. For example, in the evening the drunken militants used to come to us and forced us to break champagne bottles on our heads. Or they were just shooting over our heads to intimidate us. The soldiers of Ukrainian airborne forces were humiliated with extreme cruelty...”.

LUHANSK OBLAST

31-33. Andrii, Olha and Victor Kh. (civilians, were held captives for 10 days)

“...We were summoned to the interrogation only on the fourth day. An officer of the Russian army was interrogating us (he was wearing the sub-colonel uniform with the Armed forces of the RF insignia). During the interrogations they demanded that we should stop speaking about Ukraine in a friendly way in the circle of our family, and threatened us constantly. We heard many times through the wall how the other captives were tortured (the cries of those being beaten)...”.

IVANO-FRANKIVSK OBLAST

34. Roman B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 5 days)

“... We were captured by Russian Cossacks from the so called “Don Cossack Host” and held in so called “military commandant’s headquarters” in Luhansk. I was physically and psychologically coerced during the whole period of my captivity. During the interrogation they brought me into the room full of armed militants. One of them took his handgun, targeted it at my knee and threatened to shoot it in case I refused to answer their questions. They threatened that nobody would have mercy upon captured “ukrops” who would be immediately shot...”.

35. Serhii B. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 12 days)

“... We were under constant psychological pressure, the captives were called “ukrops”, “banderivtsi”, threatened with shooting, mutilation; they threw grenades without fuses into the room where we were kept (to check our reaction). The captured officers of the Armed forces of Ukraine were taken to be shot several times, though the militants were shooting beside them and then took the captives to the basement again. The militants forced all the captives (even the injured) to work – we were dismantling the ammunition storage facility which had been bomb-destroyed. Our lives were exposed to the direct danger, the terrorists knew it was dangerous, but forced us to work there. During the interrogations they offered us to defect to the terrorists, promised that our wages would be 500 US \$ and we would get an apartment in Donetsk...”.

36. Oleh I. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 12 days)

“... The captives were under constant psychological pressure. We were intimidated, humiliated, threatened to be executed; they were shooting over our heads, forced us to work, even the injured captives were working (we were dismantling the ruined buildings in Snizhne)...”.

37. Andrii M. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 22 days)

“...I was captured while Ukrainian troops were withdrawing from Ilovaisk. Our unit came under fire of Russian troops, during the evacuation of the injured I was captured by the DPR militants. They started to torture us immediately after we had been captured: all the captives, including the injured Ukrainian soldiers, were beaten ruthlessly; they kicked us, hit with their hands and weapons. The injured were beaten right in their injuries, so they endured terrible pain. The DPR militants were looting, taking from the captives their money, clothes, valuable things, such as crosses worn under clothes and wedding rings. We were taken to the terrorists’ base in Starobesheve, where they carried on torturing us. Two days later the captives were taken to Donetsk (to the basement of the former SSU Department). They beat us on a regular basis and exerted psychological pressure on us...”.

38-39. Vitlii O. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 20 days) and Mykhailo A. (civilian, was held captive for 22 days)

“...After cruel tortures the captives were forced to give interview to the Russian journalists and tell that we were allegedly directing the Ukrainian army artillery at the residential areas of Donetsk (there is video on Youtube). The captives, under pathn of death, were taken to the so-called “parade” on the 24th of August, 2014. Before this farce the captives were instructed by Khodakovskii, the commander of the terrorist detachment “Vostok”, as well as by the officer of the so-called Ministry of State Security of the DPR, nicknamed “Nose”. We were warned that in case a captive “spoiled the television picture for the residents of Russia and Donbass,” all the captives would be tortured to death. Among those militants who were ensuring protection during that infamous “parade of war prisoners in Donetsk” there were RF citizens (the Caucasus natives, most likely, the Chechens)...”.

MYKOLAIV OBLAST

40. Vitalii H. (serviceman of the Armed forces of Ukraine, was held captive for 68 days)

“...In captivity I was interrogated by the officers of the so-called DPR counterintelligence, who employed all possible methods to us – from beating and intimidation to promises to give “a new tank of the latest modification” in case I defect to them (they knew that I was a tank crew officer). They also took special interest in my financial status – as I later found out they wanted to demand ransom from my relatives to free me from captivity...”.

41-53. Yurii N. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 186 days), Victor O. (serviceman of the National Guard of Ukraine, was held captive for 22 days), Oleksandr B., Oleksandr D., Maksym K., Ihor B., Mykola K., Oleksandr L., Roman M., Andrii B., Oleksii H., Oleh K., Leonid Ch. (servicemen of the National Guard of Ukraine, were held captive for 5 days)

“...During the interrogations we were constantly threatened with physical violence, humiliated and intimidated...”.

